

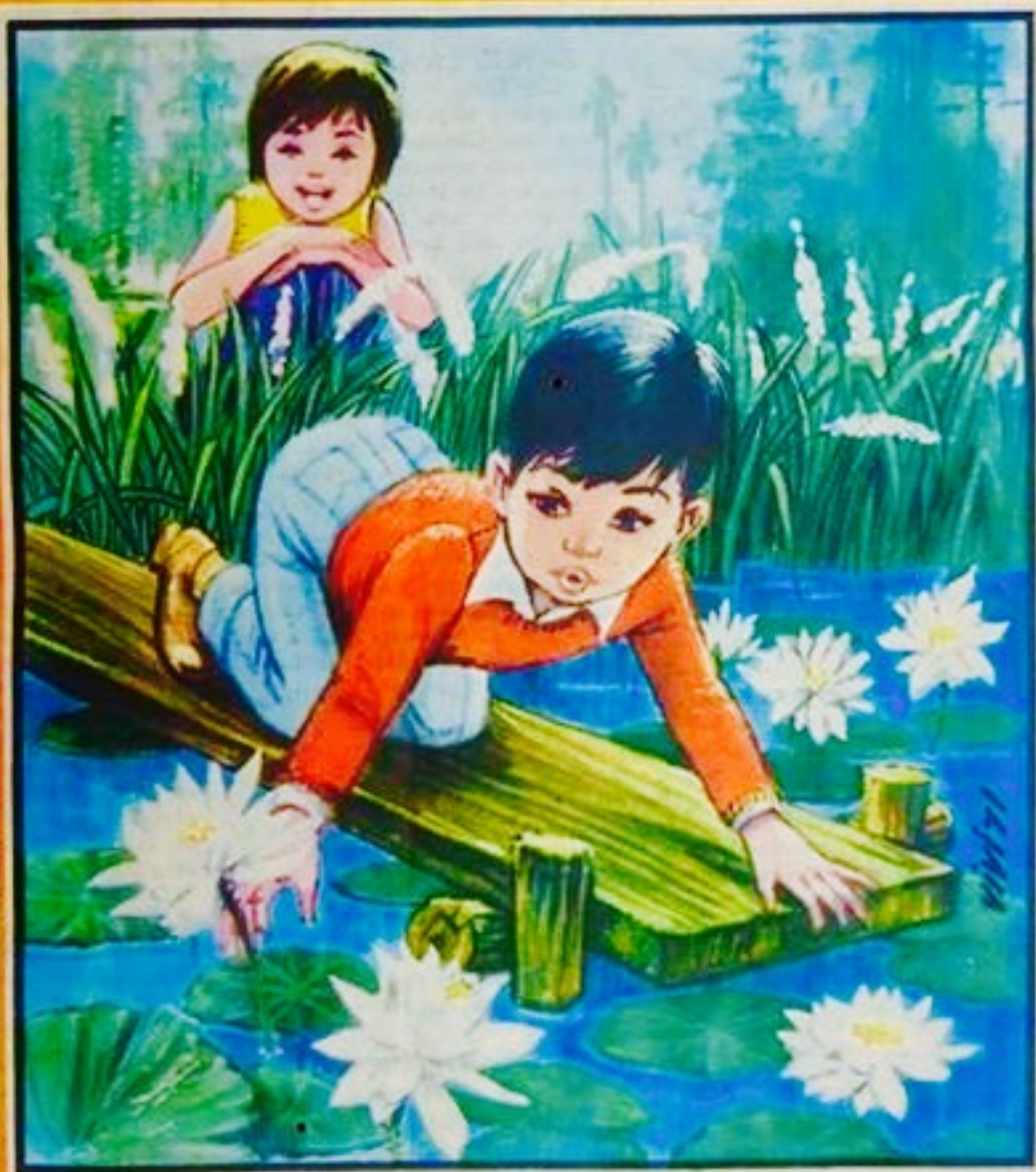
RA NGÀY CHỦ NHẬT

thiếu nhi

TUẦN BÁO CỦA THIẾU NHI VIỆT NAM

Chủ nhiệm: NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG - Chủ biên: NHẬT-TIẾN

Tòa soạn: 159 Thiệu Trị (Phố Nhuận) — Saigon

6

Truyện ngắn, Truyện dài, Cổ tích, Phiêu lưu mạo hiểm, Câu đố, Tô mò, Tìm tòi khoa học, Tranh cười, Phim vui, Giải trí,
□ TÀI LIỆU ĐẶC BIỆT VỀ:

THẾ GIỚI LOÀI NHỆN

MỤC MỚI KHỞI ĐĂNG TỪ SỐ NÀY :

MUÔN HỒNG NGHÌN TÍA

GỒM CÁC SÁNG TÁC THƠ, VĂN CỦA BẠN ĐỌC THIẾU NHI

HỘP THƯ TÒA SOẠN

Trả lời những thư nhận được tính
đến ngày 7-9-1971

(Anh Nhật Tiến trả lời)

Em PHẠM QUANG THẮNG :
Các đề nghị của em, tòa soạn vẫn đang
tiếp tục thực hiện như em đã thấy.

Em TRẦN NGỌC KHẮC : Khi
tay làm tay, ao thuật, vệ sinh học, khoa
học thương mại, tại sao em lại cho
rằng không thích hợp với Thiếu Nhi ?
Phải đừng kho khan tình cảm quá trước
lứa tuổi của mình chứ ? Tại sao tòa
soạn cũng hoan nghênh sự thành thật
của em. Tràn về của em đã chuyển
qua ban đọc để chọn lựa.

Em DIỆU THỰC : Mục sáng
tác của đọc gia sẽ bắt đầu đăng từ số
tới. Em cứ gửi bài về tòa soạn.

Em NGUYỄN THỊ THANH
TÂM : Đại luận hay nhất lớp em
cứ gửi oan nhầm về tòa soạn. Mục
Gia đình Thiếu Nhi sẽ thực hiện khi
Tòa soạn in xong. Em rằng chờ
nhé. Về truyện dài phải gửi trọn tác
phần về để tòa soạn coi xét mới có
thể quyết định đăng được hay không.
Nâng khuyến em hãy gửi truyện ngắn
vì không phải chờ đợi lâu. Việc xuất
ban truyện dài em hãy viết thư liên lạc
với các nhà xuất bản mà em chọn lựa
(địa chỉ có in trên các sách đã ra).
Ban quyền tùy theo sách giá trị và dài
hay mong. Nhưng trong tình trạng hiện
nay, việc xuất bản tiểu thuyết gặp nhiều
khó khăn lắm đấy. Thân mến.

Em TRẦN HIẾU LIÊN, MAI
XUÂN TẬP, LÊ CHÍ THÀNH :
Các em hãy gửi ban chỉnh về tòa soạn
nhé.

Em ĐÌNH THÚY MÂN, TRẦN
VĂN ĐỆ : Về thơ lục bát em nhớ
đề ý đến vần điệu nhé.

Em NGUYỄN PHÚC HẬU (Thi
Văn Đoàn VN) Bài dự thi của em
viết khá, nhưng lạc đề, tòa soạn đành
phải gác lại.

Em PHẠM HOÀNG MINH
SON : Sẽ ghi tên em vào gia đình
Thiếu Nhi. Nếu về được cứ gửi về

tòa soạn, tuyệt cú mèo sẽ đăng ngay.
Mến em lắm.

Em NGUYỄN VĂN TRUNG
(Đà Nẵng) Hoan nghênh tất cả ý kiến
của em. Tòa soạn đang cố gắng thực
hiện. Đã chuyển các câu hỏi kỹ thuật
qua anh Bình Electronic. Đón coi trả
lời nhé.

Em NGÔ CẨM QUANG (Triệu
Đà, Chợ Lớn) : Tòa soạn hết sức
hoan nghênh thiện chí của em đối với
Thiếu Nhi. Các hình em vẽ sơ sài quá
chưa đủ giải thích rõ ràng những vấn
đề khoa học mà nhiều khi cần giải
thích chi tiết hơn. Phân giải trí của
em sẽ lựa đăng. Em cứ gửi tiếp nhé.

Em PHẠM THỊ THÁI (Đồng
Hòa) : Sẽ duy trì tương xuyên mục
thủ công. Cảm ơn em về những lời
khen tặng nồng nhiệt.

Em NGUYỄN SĨ ĐÔNG : Đã
chuyển "Nhà Lối" của em qua nhóm
phụ trách về các bài dự thi. Các em
học giỏi, tiến bộ nhiều về văn chương.

Em TRẦN TẤN TÀI (Kiến
Giang) : Khi họp tư này tại tay em
tại nơi đề nghị của em đã được thực
hiện như em thấy. Về trò chơi khoa
học sẽ sửa tâm và thực hiện. Cảm ơn
em về những ý kiến đóng góp để thiếu
Nhi mỗi ngày một thêm hoàn hảo.

Em K.T. và một nhóm Học sinh
Trường DỤC ANH (Bà Xuyên) :
Sẽ lập Gia đình Thiếu Nhi để các em
gia nhập. Có sáng tác gì hay cứ gửi
về. Thiếu Nhi sẽ cố gắng liên tục để
mỗi ngày thêm xứng đáng với lòng kỳ
vọng của các em.

Em TRƯƠNG THỊ NGỌC ANH
Đã chuyển bài của em vào mục Bài
Luận hay nhất lớp.

Em LÊ LỄ (Vượt Trùng Dương)
Đã chuyển bài của em vào mục Thi
Sáng Tác.

Em LƯU THỊ NGỌC CHÌ (Cần
Thơ) 1) Về đề tài biết tính nết, em
không cần phải chú ý tới năm đầu sắc,
huyền, hỏi, ngã, nặng. Đây chỉ là một
trò vui, giải trí, nếu đi sâu vào chỉ
tiết quá thì hóa thành... thầy bói mất
rồi. 2) Về trò chơi giữa 2 người ở số
1, anh xin giải thích thêm thế này :
Trên bàn đề 17 que diêm, mỗi người
lần lượt lấy một số que diêm ra khỏi
bàn (không được lấy quá 4 que mỗi
lần). Ai là người lấy sau cùng sẽ thắng.
Vậy em muốn thắng, tức là em bao

giờ cũng phải là người đến lượt bốc
diêm sau cùng : em chỉ việc bốc diêm
cách nào cho số diêm còn lại trên bàn
là 15, 10, 5. Thí dụ : đối thủ bốc lúc
đầu 3 que, em sẽ lấy đi 4 que (để trên
bàn còn 10) anh ta bốc tiếp 4 que, em
sẽ lấy 1 (để trên bàn còn 5) sau cùng
anh ta dù lấy cách nào thì em cũng được
là người đi sau cùng, và em thắng.
Nhớ mỗi lần đi chỉ được bốc tối
đa 4 que thôi nhé. Tóm lại, bí quyết
để thắng tức là em bốc diêm cách nào
cho số diêm trên bàn còn lại 15, 10
hay 5. Bây giờ em đã hiểu chưa ?

Em TRẦN HỮU TUẤN :
(Nhà Trang) Nhật Tiến chỉnh là Bùi
Nhật Tiến mà em nhắc mắc đấy.

Em THUY NHI : Tự bài như
thế được rồi, em ạ.

Em NGUYỄN HOÀNG HÙNG
(Sài Gòn) Các loạt bài em đề nghị tòa
soạn đều hoan nghênh. Cứ gửi về, nếu
hay sẽ đăng ngay.

Em NGUYỄN NAM : Ảnh của
em ngộ ngĩnh lắm, nhưng chưa thể in
lên báo. Em thử vẽ trang vui ở trang
trong xem sao. Rất cảm ơn thiện chí
của em đối với tòa soạn.

Em ĐỖ VĂN LƯƠNG (Thị
Đức) Vì tòa soạn tổ chức chưa hoàn
bị nên mới chỉ báo bảo năm cho độc
giả ở Sài Gòn. Em ở xa cứ dặn trước
các sếp báo là có báo đều đặn.

Nhóm bạn trẻ (Gò Công) Gia Đình
Thiếu Nhi đã thành lập theo như các
em đề nghị. Việc tăng giá báo để tăng
trang khó thực hiện vì 40% đối với các
em đã là ca một văn đề rồi. Rất cảm
động khi được đọc thư của các em.

Em LÊ TẤN HIẾN : Em cứ gửi
nhập về nếu hay sẽ đăng. Bài dự thi
khi đăng lên nhuận bút có thể được
thay bằng sách báo giá trị có thể bớt
của tác giả các loạt bài em đề nghị, tòa
soạn sẽ cố gắng thực hiện. Thân mến.

Em HỒ NGỌC PHƯƠNG :
Tòa soạn thông cảm thắc mắc của em.
Em cứ viết hay đều chắc có giáo sẽ
hết nghĩ là em đi chép sách. Đồng ý
không ?

Em học sinh HUÊ KIỀU ở Cần
Thơ : Đã chuyển thắc mắc của em tới
anh Bình Electronic. Em chờ trả lời nhé.

Em MÂN LINH (Đà Nẵng) Tòa
soạn hết sức cảm động khi đọc thơ của
em. TN sẽ cố gắng thường xuyên đề
xướng với các em. Đã mở rộng thêm
trang cho các em sáng tác rồi đấy.

—thiếu nhi

Chủ nhiệm: NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG — Chủ biên: NHẬT-TIỀN

Tòa soạn: 159 Thiệu-Trị (Phủ Nhuận) Sài Gòn

Cơ sở phát hành: 62 Lê Lợi — Sài Gòn Điện thoại: 20.348

THƯ CHỦ NHIỆM GỬI CÁC EM THIẾU NHI

Các em thân mến,

Từ ngày tuần báo Thiếu Nhi xuất bản đến nay, hằng ngày chúng tôi nhận nhiều thư từ của các phụ huynh hưởng ứng nồng nhiệt tờ báo của các em. Chúng tôi cũng nhận rất nhiều thư của các em độc giả Thiếu Nhi. Biết bao ý kiến xây dựng, biết bao thắc mắc, lo âu xác đáng được nêu ra.

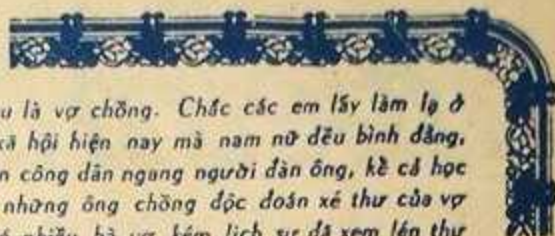
Một em gái Thiếu Nhi vừa tâm sự với chúng tôi: «Cháu năm nay mười lăm tuổi, và đang học lớp đệ tứ tức lớp chín tại một trường trung học tư trong đô thành. Cháu có một số bạn học, dựa vì hoàn cảnh gia đình đã thôi học, đứa thì theo cha mẹ làm ăn nơi xa, nhiều đứa lại thay đổi trường. Chúng cháu rất yêu mến nhau, nên khi xa cách, thường hay viết cho nhau. Những lá thư thăm viếng hoặc tâm sự mang lại cho chúng cháu ít nhiều an ủi trong tâm hồn. Những thư từ ấy gửi đến địa chỉ nhà cháu, đều bị cha mẹ cháu bóc ra xem trước. Có khi đến một hai ngày sau, cha mẹ cháu mới trao thư lại cho cháu. Cháu buồn và chán nản. Cháu muốn hưởng cái thú vị cầm bút thư tự tay bóc ra, trong lòng rộn rã, lo nghĩ và hồi hộp. Cháu cũng muốn những tâm sự riêng tư, thầm kín của những đứa bạn đã đặt tất cả sự tin cậy ở cháu, không được ai biết đến, cả đến cha mẹ cháu. Cháu đã phụ lòng chúng nó. Cháu định bảo chúng nó đừng viết thư cho cháu nữa. Nhưng không biết cháu có chịu nổi sự cô đơn trong tâm hồn chăng? Cháu thấy đời không còn thú vị gì nếu không có bạn hữu. Cháu cần biết kể những tâm sự, thắc mắc, lo âu cho ai, cha mẹ cháu tuổi cao lại nghiêm nghị, xa cách, các em cháu còn quá nhỏ. Cháu rất yêu quý cha mẹ cháu, nhưng cháu cũng rất cần các bạn thân, vậy xin bác chủ nhiệm giúp cháu tránh khỏi hoang mang và chán nản...»

Các em thiếu nhi,

Chắc nhiều em, nhất là các nữ sinh, ở trong trường hợp cô bạn nói trên.

Thư từ là vật sở hữu riêng biệt của mỗi người. Không ai có quyền bóc thư hoặc xem thư của người khác mà không có sự đồng ý của họ, kể cả

những người thân nhất với nhau là vợ chồng. Chắc các em lấy làm lạ ở thời đại văn minh này, trong xã hội hiện nay mà nam nữ đều bình đẳng, người đàn bà được đầy đủ quyền công dân ngang người đàn ông, kể cả học thức và chức phận, lại còn có những ông chồng đọc đoán xé thư của vợ mình ra xem trước, cũng như có nhiều bà vợ kém lịch sự đã xem lên thư của chồng.

Chỉ có trường hợp thư khăn mà người nhận thư vắng mặt lâu, để tránh lỡ dịp, ta mới có thể xé thư ra xem.

Cô độc giả nhỏ của tôi,

Em đừng nên oán giận cha mẹ đã xem trước thư của em. Cha mẹ lúc nào cũng thương yêu con và luôn nghĩ đến tương lai con. Cha mẹ sẵn sàng hy sinh tất cả, kể cả tánh mạng để con sống hạnh phúc. Con cái đến tuổi dậy thì, nhất con gái, là mối lo âu nhất của cha mẹ. Em không nói rõ các bạn em viết thư có phải toàn là bạn gái chăng? Đáng rằng trong xã hội tiến bộ hiện giờ, không còn vấn đề « nam nữ thọ thọ bất tương thân » người con gái không bao giờ được tiếp chuyện với người con trai không ruột thịt, như khi xưa trường hợp nàng Lý Thị phải tự chặt tay khi nàng đụng phải tay người đàn ông lạ, nhưng ngày nay, người con gái còn đi học cũng nên thận trọng trong vấn đề giao thiệp với bạn trai, để sau này khỏi phải ân hận.

Sự giao du thư từ giữa trai gái thường có hại cho tương lai các em. Cha mẹ xem trước thư các con không ngoài ý muốn tránh cho con những mối tình lãng nhãng làm hư hỏng việc học và cuộc đời của con mình.

Nếu em chưa hề giao thiệp thư từ với các bạn trai, em nên trình bày cho cha mẹ em rõ điều ấy và ý muốn của em tự bóc lấy thư của các bạn em, khỏi phải qua tay cha mẹ. Chắc cha mẹ em cũng không hẹp hòi từ chối em khi cha mẹ biết rõ con gái mình nết na, đứng đắn. Và lại, cha mẹ cũng nên đặt lòng tin nơi con cái: thư từ gửi về nhà có gì phải lo ngại.

Thân mến,

NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG

CÁC EM ĐÓN ĐỌC
SỐ 7:

THIỆU NHỊ SỐ TRUNG THU

Tràn ngập bài vở vui tươi đọc trong suốt một tuần chào đón Tết Trung Thu

- 2 truyện ngắn đặc sắc của LÊ TẤT ĐIỀU và NHẬT TIẾN
- Nhân ngày chủ Cuội bắc thang lên chơi Cung Hằng, hãy tìm hiểu LỊCH SỬ CÁI THANG MÁY
- Thần Đồng Thiệu Nhị: Không cấp sách đến trường mà đỗ Toàn Phần năm 13 tuổi
- Một xảo thuật trình diễn ở Ba Lê đã làm điên đảo và gây sùng sốt, khiếp đảm hàng ngàn khán giả: ĐẤU LIA KHỎI CỜ MÀ VẪN CÒN... NÓI!
- Tết Trung Thu tìm hiểu TẠI SAO MẶT TRĂNG CHIẾU SÁNG?
- Nhân dịp Trung Thu hãy viết thư mừng nhau bằng MỤC BÍ MẶT!
- Trang hoàng bán học, bày cỗ bằng thủ công dễ làm: CÁ TRUNG THU
- Tin tức về ĐẠI HỘI TRUNG THU LIÊN TRƯỜNG THỦ ĐÔ do 2 báo THIẾU NHỊ và NGÂN THÔNG tổ chức.
- Đầy đủ các mục thường xuyên khác.

Ấn loát lộng lẫy, công phu, bìa trước là một họa phẩm rực rỡ của họa sĩ VI VI — Bìa sau là một nhạc phẩm Trung Thu của nhạc sĩ Phạm Đức Huyền

CÁC EM NHỚ DÁN TRƯỚC CÁC SẠP BÁO — PHÁT HÀNH ĐÚNG NGÀY 26-9-1971. GIÁ MỖI SỐ 40\$

CÚ MÙ

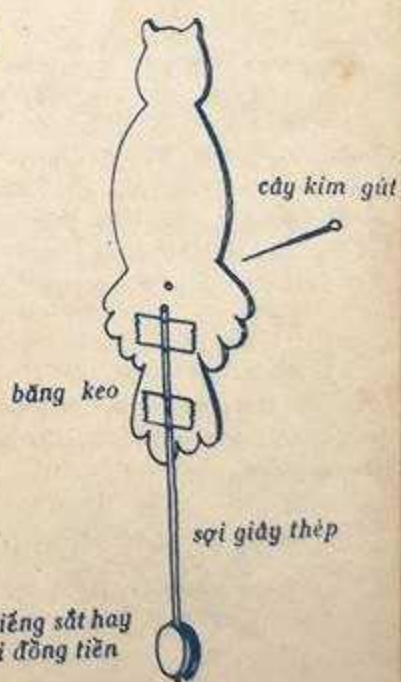

XÍ XỌN

Bạn hãy can hình con cú này ra tờ giấy trắng, sơn phết màu lên cho đẹp rồi dán lên một tấm bìa mỏng. Cắt tấm bìa theo hình cú. Phía sau lưng bạn dùng băng keo gắn một sợi giấy thép nhỏ ở đầu có gắn một miếng sắt hay hai đồng tiền áp vào nhau cho thêm sức nặng. Bây giờ bạn chỉ việc dùng một cây kim gút hay 1 cái đinh rệp (punaise) cắm xuyên qua giữa mình cú rồi gắn nó vào cánh tủ. Lỗ cắm hơi rộng một chút.

Lúc lắc cú, nó sẽ có đà để lắc lư cái mình, trông rõ ra là anh Cú mù ưa xí xọn.

HÉ CÁNH MÀN KỲ DIỆU :

đăng sau thế giới ĐIỆN ẢNH

- ☐ Uy quyền của Đạo diễn là uy quyền của một ông vua.
- ☐ Xảo thuật phóng xe hơi lao vào tường.
- ☐ Diễn viên chiến đấu thế nào với người khổng lồ trên màn bạc?

ĐỒ THỊ THUẬN sưu tầm

MỘT KHUNG CẢNH XÂY DỰNG NÊN NHỮNG GIẤC MƠ

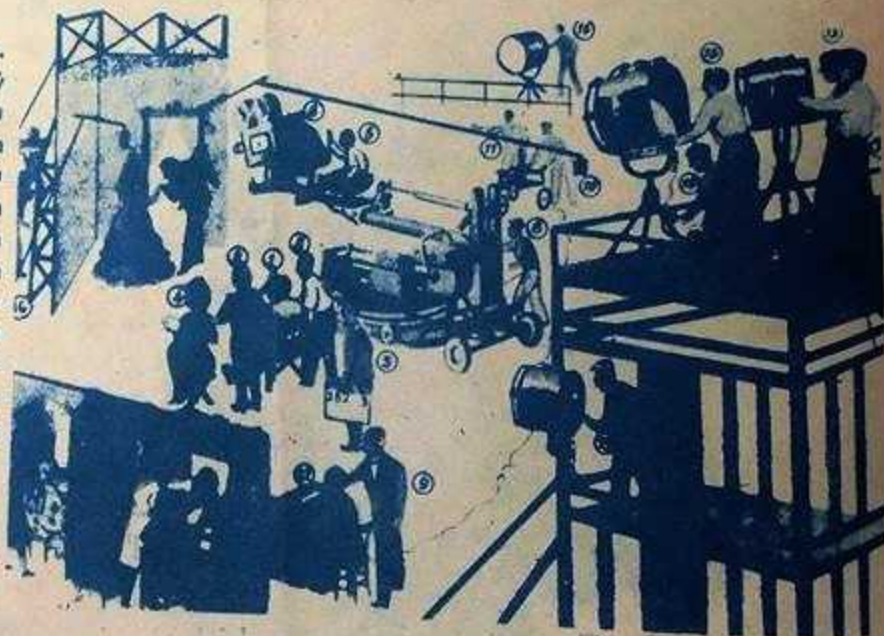
Điện ảnh đã đem lại cho chúng ta nhiều thế giới kỳ ảo. Từ khung cảnh thần tiên đầy chim muông, hoa cỏ, và phép lạ cho đến những thiên tai khủng khiếp, những trận đấu kinh hồn giữa người và thú, những cảnh chém giết tàn bạo, đã

man giữa người và người...v.v., nói chung bất cứ một điều gì con người có thể nghĩ ra, tưởng tượng tới, điện ảnh đều có thể thực hiện được. Bởi thế người ta đã nói, bên trong sân quay của một phim trường chính là nơi chốn đã xây dựng nên những giấc mơ của toàn thể mọi người.

Nhưng cái gì đã xảy ra ở trong

đó. Xin hãy ghé qua một phim trường để chứng kiến cảnh sân quay lúc làm việc. Khung cảnh rộng bao la, người đông đảo nhưng không một sự trật tự nào lại được sắp xếp tinh vi như các nhân viên làm việc trong một phim trường. Ai nấy đều có những nhiệm vụ riêng, và các công tác của họ ăn khớp với nhau như các cơ phận tinh vi của một

1. Đạo diễn — Phụ Tá đạo diễn.
3. Các phụ tá khác — 4. Nữ kỹ chú viên. — 5. Chuyên viên điều khiển việc thu hình — 6. Chuyên viên thu hình — 7. Phụ tá điều khiển thu hình — 8. Thợ di chuyển dàn máy thu hình — 9. Chuyên viên thu âm — 10. Phụ tá chuyên viên thu âm — 11. Chuyên viên điện — 12. Chuyên viên ráp phim — 13. Nhân viên hóa trang — 14. Thợ chải tóc — 15. Chuyên viên ánh sáng — 16. Thợ dựng phong cảnh.

chiếc đồng hồ. Rồi hiệu lệnh đánh thép của viên đạo diễn vang ra từ máy phóng thanh: «Im lặng! sửa soạn! Tất cả sẵn sàng». Bầu không khí trở nên im vắng như tờ, nhưng trong sự im vắng đó, mọi người đều cảm thấy một sức sống ngầm, mãnh liệt đang vận chuyển. Tất cả đều dành cho sự xuất hiện của tài tử trước ống kính. Âm thanh phải rõ, ánh sáng phải đủ, tất cả phải đặt đúng chỗ và thích hợp với khung cảnh cần quay. Và bây giờ, người ta bắt đầu thu một cảnh rợn tóc gáy trên màn bạc: Diễn viên phóng một chiếc xe hơi với vận tốc kinh hồn lao thẳng vào một bức tường, rồi khi chỉ còn cách bức tường 2 phân tây, anh ta thắng lại. Hàng triệu khán giả đứng tim về trò chơi nguy hiểm ấy!

HỌ ĐÃ LÀM THẾ NÀO?

Thưa các bạn trẻ, xin các bạn hãy đừng vội lo lắng thái quá cho tính mạng của diễn viên. Tất cả đều chỉ là xảo thuật. Và khi bạn đã hiểu rõ những xảo thuật này, bạn sẽ ôm bụng cười bỏ.

Như cảnh phóng xe ở trên, thật ra thì họ đã áp dụng phương pháp quay ngược chiều. Nghĩa là khởi đầu người ta thu hình chiếc xe hơi đậu cách bức tường 2 phân tây trước. Rồi diễn viên chỉ việc cho xe chạy giật lùi. Chẳng cần vận tốc mau lắm gì. Chuyển viên thu hình sẽ lo việc ấy. Họ sẽ thu hình với vận tốc thật chậm (để chỉ thu được ít hình thôi). Nhưng đến khi chiếu ra, hình sẽ chạy thật lẹ khiến cho ta

tưởng xe đang chạy với vận tốc kinh hồn. Để thêm cảm giác cho khán giả, người ta sẽ dùng âm thanh thu tiếng bánh xe nghiêng xuống mặt đường, dùng quạt thổi khiến tóc diễn viên bay tung lên. Và lúc cuộn phim chạy xuôi lại, bạn sẽ đứng tim vì hình ảnh diễn ra đúng như viên đạo diễn mong muốn.

TẤT CẢ ĐỀU LÀ XẢO THUẬT

Ở một phim khác, bạn thấy diễn ra cảnh đèn đài hùng vĩ, hoặc cảnh một đô thị đang chìm trong biển lửa, hay cảnh một con thuyền đang đắm chìm trong bão tố. Đối với các chuyên viên xảo thuật thực hiện nó thật là tầm thường. Bởi toàn thể những cảnh khủng khiếp, vĩ đại mà ta thấy trên màn ảnh, chỉ là những mô hình thu nhỏ. Họ có thể tạo ra gió, mưa, sương mù, tuyết đổ, động đất, đắm tàu, hỏa hoạn bằng những vật nhỏ xíu như những đồ chơi trẻ em. Như bạn đã từng xem một phim có người khổng lồ, trong đó các diễn viên chỉ bé tí teo. Để thực hiện cảnh

Cuộn phim thu hình diễn xuất của người khổng lồ được chiếu lên màn ảnh trong mờ rồi tài tử lú lị diễn xuất trước màn đó để thu hình toàn bộ.

Khổng lồ tàn phá thành phố cũng chỉ là những đồ chơi xinh xinh.

này, người ta đã quay một diễn viên đóng vai người khổng lồ trước. Rồi cuộn phim này được chiếu lên một màn ảnh trong mờ với vị trí máy chiếu đặt thật xa để phóng đại hình lên. Sau đó, các diễn viên khác sẽ đóng vai trò của mình trước màn ảnh có người khổng lồ này. Để một máy quay phim thứ hai sẽ thu tất cả hình ảnh lại. Cuộn phim này sẽ có cả hình người khổng lồ lẫn diễn viên, lúc đem chiếu làm khán giả có cảm giác họ đã diễn trò trong cùng một lúc.

Ở những lãnh vực khác, nhất

Đền đài, dinh thự cỡ kính chỉ là những mô hình thu nhỏ.

Mô hình con ngựa thành Troie trong cuốn phim Ulysse tràn ngập các xảo thuật kỳ diệu.

là trang bị dụng cụ cho mỗi màn quay, nhiều khi dù không cần thiết phải đánh lửa khán giả, mà người ta vẫn phải thực hiện. Như bạn đang xem một cảnh tiệc tùng nào nhiệt mà trên bàn có một chiếc bánh kem lớn, hết sức ngon lành. Xin hãy dừng vội nhỏ rãi, bởi chiếc bánh kem đó đã được làm bằng kem xà phòng cạo râu ! Tại sao vậy cả ? Thưa bạn, lý do rất giản dị là vì chỉ kem xà phòng cạo râu mới chịu đựng được sức nóng của những đèn đèn cả ngàn watt. Nếu làm

một cái bánh kem thực sự thì kem đã chảy tiêu ngay ra, trước khi hoàn tất việc thu hình !

ĐẠO DIỄN LÀ ÔNG VUA

Vâng, trên sân quay, đạo diễn là người có uy quyền nhất, không thua một ông vua, không kém một viên thuyền trưởng.

Mệnh lệnh của ông ta phải được tuyệt đối thi hành. Đã có lần, một vị đạo diễn đã ra lệnh phải cung cấp đủ vật dụng dành cho một đoạn phim kéo dài hai phút. Các vật dụng

này gồm có : 6 con voi, một con khi đột, 2 cái tàu kéo trên biển cả, một cặp đầu tàu xe lửa, một chiếc cột buồm vĩ đại giăng được 5 tầng buồm, và tất cả phải thực hiện xong trong....một ngày ! Hỡi có ông vua nào đòi hỏi oái oăm đến như thế. Nhưng thưa bạn, mệnh lệnh đạo diễn là mệnh lệnh tuyệt đối. Thế cho nên, quả nhiên ngày hôm sau, ông ta đã được cung cấp đầy đủ !

ĐỎ THỊ THUẦN sưu tầm

kiểu quyết tâm đối phó. Bảy lâu họ vẫn giữ một độc quyền trong thực tế trên đường này, nay lại có người nhảy ra cạnh tranh, họ bèn họp nhau lại tung ra vô khí - kim tiền - để tính đánh ngã đối phương.

Sân trường vốn, họ nắm tay nhau hạ giá, phá giá để mong Công ty Bạch Thái Bưởi bị phá sản. Lúc ấy giá vé hành khách đi Hà Nội - Nam Định là ba các, họ hạ xuống còn một các rưỡi (Một đồng bạc hồi ấy là 10 các).

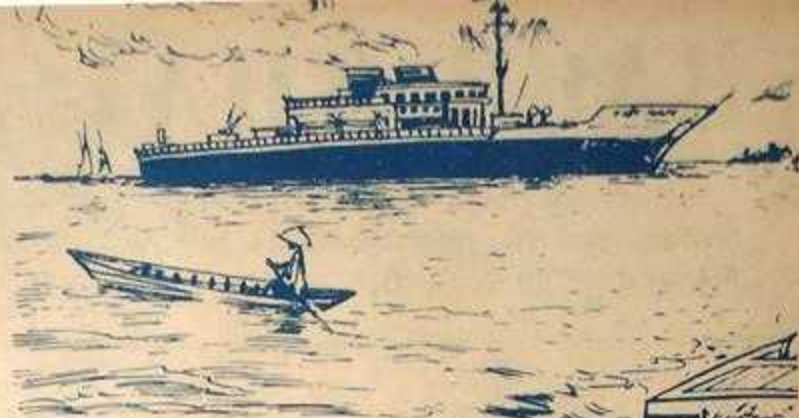
Tàu của Công ty Bạch Thái Bưởi cũng hạ giá vé xuống còn một các, rẻ hơn tàu của Huế kiều.

Đối phương của ông không chịu thua, hạ xuống còn 7 xu. (Một các ăn 10 xu). Ông Bạch Thái Bưởi hạ xuống còn 5 xu, Huế kiều hạ xuống còn 4 xu.

Thấy không còn hạ xuống quá mức ấy nữa, ông Bạch Thái Bưởi nảy ra sáng kiến mời khách đi tàu của ông uống nước trà. Mà không phải là nước trà Huế, nước trà bình dân đầu nhé. Ông cho mua thứ trà đầu xuân hiệu Ô long và Liên Tử (ngon hơn những trà trong Chợ lớn bây giờ) mà nấu nước mời mỗi hành khách. Huế kiều muốn «bình hơn» không những đãi khách uống nước trà mà còn mời mỗi người một miếng bánh ngọt đậu xanh nữa.

Cuộc cạnh tranh giữa hai phe âm sôi nổi dư luận trong xứ và được truyền khẩu từ người nọ qua người kia. Người Việt ai cũng thần phục lòng can đảm, chí cương quyết của ông Bạch Thái Bưởi. Về phía ông, ông cũng thấy đồng bào cảm động nổi khó khăn của mình. Cuộc cạnh tranh đã tới mức không thể hạ giá hơn nữa vì nếu cứ cạnh tranh bằng lối này thì lo có ngày phải hạ giá vé xuống con số không và tàu sẽ ông nghet hành khách có ngày đến hải đi thăm Hà Bá.

Ông Bạch Thái Bưởi nghĩ đến cái khí tinh thần mà ông chưa dùng nghĩa đồng bào, lòng ái quốc của người Việt Nam. Ông phóng ra một bản tuyên truyền có tài ăn nói, đi đến bến tàu kêu gọi con tim của liệt Nam:

*Ta về ta tắm ao ta,
Dù trong dù đục ao nhà vẫn hơn.
Nhiều điều phù lấy giá gương,
Người trong một nước hãy thương
nhau cùng.*

Một đoàn « hát xẩm » — như kiểu hát dạo cải lương ở các lễ đường bây giờ — được ông Bạch Thái Bưởi thuê, đề ngời ở bến tàu cổ xúy bằng những điệu hát bình dân, hiệu triệu hành khách « ta về ta tắm ao ta ».

Cuộc tuyên truyền ấy quả nhiên đã đem lại kết quả mỹ mãn. Thấy không thể nào đem thế lực kim tiền ra mà thắng nghĩa đồng bào của người Việt Nam, các chủ tàu Huế kiều phải bỏ cái vô khí phá giá. Ít lâu sau giá cả trở lại bình thường và tàu Bạch Thái Bưởi vẫn đông khách hơn tàu của Huế kiều.

Sân trơn nhờ cuộc thắng trận về vang, năm 1912 Công ty Bạch Thái cho tàu chạy thêm đường Hà Nội — Hải phòng nữa. Không đương đầu nổi với sự cạnh tranh của Công ty này, các chủ tàu Huế kiều xếp giáp quy hàng. Họ bán lại tàu của họ cho mấy người Pháp và có người bán cho chính Công ty Bạch Thái Bưởi nữa.

Năm 1915 làm ăn phát đạt, Công ty Bạch Thái Bưởi mua được hết cả xưởng chữa tàu và các xà lan máy của Công ty Marty, đã cho ông thuê ba chiếc tàu lúc đầu.

Năm 1917 một Công ty Pháp ở Hải phòng lo việc chuyên chở trên những khúc sông ngắn, bị khánh tận. Ông Bạch Thái Bưởi mua được hết những thuyền máy và xà lan của Công ty này. Thế là số tàu lớn nhỏ

của ông đã lên tới 30 chiếc và mang những tên lịch sử: Lê Lợi, Đinh Tiên Hoàng, Trưng Trắc, Trưng Nhị, Lạc Long, Hồng Bàng, Tự Đức Minh Mạng, Thiệu Trị, Đồng Khánh...

Trụ sở của Công ty Bạch Thái Bưởi đặt ở bốn nơi.

Trụ sở chính thiết lập trước nhứt tại Nam định vì ông Bạch Thái Bưởi muốn ghi nhớ bước đầu của ông vào nghề hàng hải tại tỉnh này. Năm 1916, ông dời nó xuống Hải phòng và đặt thêm ba trụ sở phụ nữa, ở Hà nội, Bến thủy, giao cho hai người Pháp, và trụ sở ở Nam định trở thành một trụ sở phụ giao cho người bạn cũ là ông Lê Quý Chấn.

Tuy đã giàu có lớn, ông Bạch Thái Bưởi còn khai khẩn mỏ than nữa. Ông làm việc tới ngày không biết mỏi mệt. Bao nhiêu ngành kinh doanh đã làm ông mất hết ngày giờ, ông không chịu sống đời trọc phú như người thường chỉ thích vợ đẹp con khôn. Ông còn nghĩ đến công việc văn hóa nữa và xuất bản một tờ nhật báo tại Hà Nội, lấy tên là « Khai Hóa » nhưng mong đợi đắt đồng bào trên con đường sống mới.

Có lẽ vì làm việc nhiều quá mà ông mắc chứng tê liệt đến bán thân bất toại. Năm 1932 ông từ trần, gia đình ông an táng ông ở vùng mỏ Đông Triều, nơi ông đã từng khai thác mỏ than.

Bạch Thái Bưởi: một gương tranh đấu cho những ai muốn thành công, có sự nghiệp với đời.

TẾ XUYỀN

Đêm qua ra đứng bờ ao
 Trông cá, cá lặn — Trông sao, sao mờ
 Buồn trông CON NHỆN giăng tơ
 NHỆN ơi! NHỆN ơi! NHỆN chờ mãi ai.

THỢ DỆT TÀI BA CỦA HÓA CÔNG

Nhện là loài khéo léo và thông minh. Họ hàng nhà nhện từ lớn tới bé đều là những thợ dệt kỳ tài vì biết giăng những mạng lưới hoàn hảo và xinh xắn tuyệt vời.

Điều dễ nỡ là chúng có thể đan lưới bắt cá lúc nào, ban ngày cũng như ban đêm. Lưới chúng đan ban đêm cũng tinh vi tốt đẹp như lưới chúng đan ban ngày vậy.

NHỮNG TÁC PHẨM KỲ DIỆU

Một mai trong xứ tối tăm

Ai hay kiếp nhện âm thầm giăng tơ

Vào những buổi sáng sớm mùa hạ khi sương còn đọng trên cành cây kẽ lá, nếu ra khỏi nhà các em sẽ thấy lưới nhện óng ánh trong nắng mai.

Thật là thú vị khi chúng ta nhận thấy có nhiều kiểu lưới khác nhau, mỗi kiểu do một loại nhện riêng tạo thành:

Có kiểu giống như chiếc bánh xe gồm nhiều cây cậm, có kiểu giống như chiếc giá vớt cá hay cái vớt. Cũng có kiểu gồm nhiều sợi tơ giăng mắc dọc ngang.

Đó là những bẫy rập nguy hiểm cho côn trùng. Nhện dùng lưới để kiếm thực phẩm nuôi thân.

NGƯỜI BẠN QUÝ CỦA CON NGƯỜI

Bóng ai lặng lẽ đợi chờ

Dung nhan óng ả, đường tơ mịn màng

Nhiều người sợ nhện và sẵn sàng giết chúng chẳng nương tay. Chúng cũng sợ người và luôn luôn lẩn tránh.

Chỉ có loại nhện duy nhất màu đen (nhện ở giả) là nguy hiểm cho người bị chúng cắn mà thôi.

Chính ra nhện là bạn quý của người vì chúng ăn ruồi muỗi và côn trùng khác có hại cho người; đồng thời, tơ mà chúng chế tạo là loại tơ mỏng manh và tuyệt diệu nhất trong thiên nhiên, được dùng để căng đường chuẩn trong các dụng cụ điều chỉnh, viễn vọng kính, máy nhám, máy quan sát của tàu ngầm...

DUNG NHAN CỦA CHÀNG VÀ NÀNG

Bạn vàng ta đó ai ơi

Xin đem thương xót đến người tài hoa.

Nhện tương tự như côn trùng nhưng không thuộc loại côn trùng.

thân chúng chỉ có hai phần trong khi thân côn trùng như cào cào,

châu châu, sâu.v.v. gồm ba phần.

Chúng có bốn cặp chân (nhiều hơn côn trùng một cặp)

Côn trùng có thể vừa được trang bị cánh vừa được trang bị râu nhưng nhện chẳng được trang bị gì cả.

Nhện có tám mắt giống như những hạt nhỏ bé xếp thành hai hàng ngang mặt.

Nhện có đôi hàm răng mạnh mẽ, khi giới bên nhẩy dễ giết mồi. Nhưng nhện không thể gặm mồi như côn trùng mà chỉ có thể hút chất nước trong cơ thể con mồi mà thôi.

CÁC LOẠI NHỆN

Rọ hàng nõn nước gần xa
Sắc dân đồng đảo, nhả ta rộn ràng.

Bác Nhện Vườn

Một trong những loại nhện thông thường là loại nhện vườn. Khi trưởng thành, nhện cái do được chùng một tác và có màu đen điểm xuyết những chấm màu cam. Nhện đực nhỏ hơn nhiều và có màu nâu sẫm với những đường dịch giác màu trắng ở hai bên hông.

Chiếc nôi êm ái

Vào mùa thu, trăng đêm soi sáng vắng vạc và tiết trời dần dà trở lạnh. Đương lúc các em tung tăng rước đèn, hủ tằm...thì chị nhện cái nhả nôi cực kỳ dẹt túi trứng bằng tơ rút ra từ chính thân thể chị ta.

Trước hết là làm một mảnh vải bằng tơ, sau đó để trứng chắt đông trên mảnh vải, đoạn túm các mép vải lại làm thành cái túi.

Túi có hình dáng một cái trứng nhỏ.

Khi hoàn tất xong xuôi, chị nhện cái thường dùng tơ cột chặt và ràng kỹ túi trứng vào mặt dưới của lá cây có màu nâu giống như màu túi.

Thật rất khó nhận ra túi trứng nhỏ bé như những hạt ngọc tí hon này.

Phần nhiều nhện đã già khi làm túi trứng. Chúng sử dụng tất cả số tơ, cột lại trong cơ thể. Rồi vì hết tơ chúng không thể đan lưới bắt mồi nữa nên sau đó chẳng bao lâu chúng chết.

Có con răn sống thêm ít tuần lễ, có con chết ngay khi kết thúc công việc. Ấy thực là :

*Nhện làm túi trứng mùa thu
Cắt như lá đa khi tơ cạn nguồn*

Trông mỗi túi trứng có cả hàng trăm trứng cỡ như hạt cát trông tựa tựa những vụn ngọc thạch.

Quả kính phóng đại, chúng ta có cảm tưởng trứng trong suốt.

Côn nôi đa đoan

Đến mùa đông trứng bắt đầu nở. Một chập sau khi nở, Nhện con ăn các trứng chưa kịp nở rồi ăn đến anh chị em mình. Khi chúng lớn, những con mạnh khỏe ăn những con nhỏ bé và yếu đuối hơn.

Nếu chúng không thịt nhau bớt đi, chúng không có nơi để ma sinh trưởng.

Suốt mùa đông nhện con ở lý trong túi trứng ấm cúng và không thấm nước.

Khi mùa xuân tới, nhện con phá vỡ túi và bò ra ngoài.

Gối Lăng Du của Bác Nhện Vườn

Mỗi con tìm một cây, một bức tường hay một hàng rào và bò lên tận đỉnh.

Ở đó, nhện con hướng mặt về đầu gió và nhong lưng lên trời. Nó bắt đầu làm tơ. Con gió kéo tơ từ những cuộn nhỏ phía dưới trong thân thể nó dài ra thành các sợi mỏng manh.

Chẳng mấy chốc mỗi con sản xuất ra nhiều sợi tơ bay bổng bồng bềnh trong không khí. Những sợi tơ này kéo nhện lên cao như khinh khí cầu rời bỏ nơi nó đang bám.

Không biết nhện di chuyển bằng cách này được bao xa nhưng khi đáp phi cơ người ta đã gặp chúng lơ lửng ở trên trời cao và khi đi tàu biển người ta đã gặp chúng lơ lửng cách xa bờ nhiều dặm.

Nhện con được chơ đi xa đến nỗi hầu như không bao giờ hai con cùng sinh trong một túi lại cùng đáp xuống một nơi.

Kẻ thù trong lưới nhện

Ngay khi xuống đất, nhện bắt đầu giăng lưới. Trước hết nhện làm những khung tơ bằng cách chọn hai cây hay hai cành...để cột mỗi

ráp khung. Sau đó nhện đan nhiều đường trục chắc chắn ngang qua khung. Những đường này đều chạy qua tâm của khung như những nan xe đạp. Kế tiếp, nhện nối tơ khô vào điểm gặp nhau của những đường trục ở giữa để dẹt vòng vòng từ trong ra ngoài, rồi nối tơ keo (có chất dính) vào đầu trục để dẹt vòng vòng từ ngoài vào trong.

Bài chọn đăng số 2

Căn Nhà Ngôi Trường và mùa Thu trở về

THƠ THƠ

Một ngôi trường, mùa hè thì vì có hoa phượng nở đỏ rực, tuổi thơ là những gì ngọt dịu êm êm. Dưới đám lá nhỏ mịn, và xanh hoa phượng nở lưa thưa, xinh xinh, khoảng thời gian đó, trường học đóng cửa — dĩ nhiên — tôi trở về nếp sống bình thường bên mẹ và chị Duyên — vì tôi ở nội trú — sau khi dự buổi tất niên nhỏ ở lớp.

Nhà tôi không mấy giàu, miếng đất sau nhà khá rộng vì phụ sa năm bảy năm bồi đắp, mẹ tôi và chị Duyên ra công cày, cuốc, bây giờ miếng đất ấy trở thành một mảnh vườn khá rộng và xinh xắn, một hàng dài dừa xiêm non mua gốc tận bên kia giồng An Cựu, mấy bụi trầu xà lết lá vàng và um tùm, một khoảnh đất trồng rau cải, mồng tơi, mướp khía, mướp hương, vài giàn bí đao trái to bằng hai cái bắp chân của tôi.

Ngay dưới gốc hàng dừa — vì đất xộp mẹ tôi thuê thợ đào cái mương dài thông ra sông để thả bèo và nuôi vịt, chính con mương ấy đã ngăn «phân đất riêng» của tôi với mẹ tôi.

Bên đây mương, mẹ tôi rào cho tôi bằng các phen tre mắt cáo, chỉ chứa một lỗ to ở chỗ đất trống để vịt có đường đi vào chuồng mỗi tối mà không phá hại chỉ đến cây.

Các thứ cây tự tay tôi trồng rất yếu ớt, và lẻo tẻo, một cây phượng xinh — nhưng chưa có hoa — một cây măng cầu non, một vài bụi hành ngò và ớt, và mới có thêm bụi lựu đang đơm hoa đỏ rực. Mỗi sáng, tôi thức dậy sớm, đi ra sau nhà tưới cây, lu nước mưa ở góc vườn, cái gáo dừa cũng ở đây, cây của tôi tràn đầy sức sống, và cũng mỗi ngày, tôi ngắm từng cái lá non mới nhú, từng cái hoa mới mọc, tôi đã bỏ bao nhiêu thì giờ, tỉ mỉ vạch lá xem một con sâu, một cái trứng ruồi, cát, xén công phu, như những cụ già ngày xưa chơi kiềng, tôi phải vì công việc ấy, sự săn sóc đầy thương yêu ấy như tình mẹ, vì nguồn vui, tôi đã đặt hết vào đám cây trái ấy.

Mùa hè là những gì vui vẻ nhất tích tụ lại trong khoảng đời êm vui của tôi, thỉnh thoảng ra chợ với chị Duyên là tôi có dịp ăn quà thỏa thích, con gái là chúa ăn quà vặt, ăn bớt tiền chợ, tôi đã tự hào bao lần, tôi không phải là con gái, nhưng ra chợ, thì tôi lại sướng mẽ toi, ăn luôn mồm, ăn sướng miệng, quên mất câu «đường đường một đấng nam nhi...», mẹ dạy, và có dịp gặp anh hề bán thuốc đau răng, giọng nói có duyên như con gái của anh ta pha hề thì không chê vào đâu được.

...Lúc ngày còn đi học, cuối giờ, tôi trốn khỏi phòng nội trú, đi lang thang trên con đường không tên dài hun hút, u ám. Con đường không một tia nắng lọt qua, thẫm đến lớp lá nhỏ mịn màng, êm êm và hẻo hẻo dưới chân. Về mùa thu, hai hàng cây phượng trơ cành gãy gộc, khẳng khiu không lá. Tôi thơ thẩn, lững lờ, con đường dẫn đến một khu vườn trồng chôm chôm, vườn chôm chôm có rào nên tôi chỉ dám đứng ngoài dòm ngó chứ không dám leo trèo, con trai chỉ mà yếu xiu, tôi đã từng phê bình gắt gao tôi như vậy — thỉnh thoảng có một vài trái chín rụng, tôi nhặt lấy bóc vỏ ăn ngon lành. Đến đầu mùa xuân, hai hàng phượng trở lá xanh non và mùa hạ đến, hoa phượng nở đỏ chói, gay gắt dưới ánh

nắng, đầy hy vọng như lòng tôi.

Mưa kéo về bất chợt, lá cây mục nát hòa với màu đất nâu sẫm, bốc lên có mùi quen thuộc. Và rồi hoa phượng, mùa Thu dần dần đến... Tôi vẫn vô tư, và đâu biết đang có «một biến cố» lớn xảy ra trong quãng đời êm êm ấy! Ở dưới này, không có trường trung học, và tôi phải lên tỉnh. Đối với tôi, cái «nước Sài Gòn» sao mà lớn thế, và tôi buồn không cùng.

Ừ nhỉ! tôi sẽ mất những gì tôi hiện đang có, tôi không còn thấy ngôi trường, con đường không tên này, cả ngôi nhà và khu vườn thân yêu này, cả mẹ và chị Duyên nữa, những vật, những người thân yêu của tôi ơi! tôi sẽ phải đi xa, không biết bao giờ sẽ trở về, tôi chỉ mong những gì có bây giờ, vẫn tồn tại ở mai sau, tôi cầu mong đừng có gì thay đổi. Có lẽ nó là «một biến cố» quan trọng không kém biến cố tôi đang gánh chịu. Giã từ... giã từ và mong ngày tái ngộ...

Dĩ nhiên, bao giờ tâm hồn tôi cũng âm ập những kỷ niệm, và chuyển đi tuổi nhỏ ấy, cho đến bây giờ và có lẽ tôi không dám chắc chắn vì thời gian... cả về sau nữa, tôi sẽ không quên biến cố ấy.

Chị Duyên bây giờ đã có chồng, chồng chị là một trong những anh quân nhân đồn trú ở An Thành, có dịp đi qua nhà, và quen biết nhau từ đấy. Ngôi trường cũ đã xây kiểu khác, con đường không tên không còn nữa, nhà cửa san sát với nhau, không còn một chứng tích của ngày xưa.

Chỉ riêng giồng An Cựu vẫn chảy lờ lờ, không reo vui khi người xưa trở về. Mẹ tôi tóc thêm bạc trắng, vẫn vui bên đám cây trái của ngày xưa. Cây phượng, cây măng cầu, bụi ớt, bụi ngò, và mẹ tôi: những nhân chứng nguyên vẹn và trưởng thành.

Tôi đi mẹ tôi ra ngồi bên hiên, dưới hàng trầu xà lết già cỗi.

Mùa Thu đang về trên cao, tôi mỉm cười. Và tôi nũng nịu gọi mấy tiếng mẹ, mẹ.

Mẹ tôi cười, xia tay vào trán tôi:

— Mày làm như là còn nhỏ nhất làm vậy.

ĐOẠT ĐOẠT

© V. NGHIÊM

Tại sao chim di cư THƯỜNG BAY THEO HÌNH CHỮ V?

Ở dưới quê các em thường thấy những đàn ngỗng bay trên bầu trời xanh thẳm. Nhưng tại sao chúng lại bay theo hình chữ V? và tại sao chúng không bỏ hàng?

Hai nhà chuyên môn về khí động học tại viện Kỹ Thuật California mới đây kết luận rằng nhiều giống chim di cư bay theo hình chữ V là vì những lý do thực tế. Bằng cách bay theo kiểu này những con chim có thể nâng đỡ lẫn nhau và gia tăng tầm bay đến 75%. Lý thuyết căn cứ gần như hoàn toàn vào những luật khí động học hơn là những sự quan sát chim khi bay. Nhưng những góc của chữ V và các khoảng cách mà những nhà chuyên môn này tìm ra trong sự tính toán của họ thật giống những góc và khoảng cách trong các chuyển bay của loài chim di cư.

Theo kết luận của họ, mỗi con chim khi bay thì từ đầu cánh của nó phát ra một luồng khí mạnh bốc về phía trên. Bằng cách chiếm một vị trí thuận tiện để lợi dụng sức nâng này, con chim sau sẽ được giúp đỡ để bay dễ dàng hơn. Việc này giống như một con chim ung hay phi công lái máy lượn, lợi dụng sức gió bốc lên để lơ lửng trên trời

Bay theo cách ấy làm giảm tốc độ tiến tới của con chim nhưng lại tăng được khoảng đường bay. Khi các em thấy hàng trăm cây số những con chim di cư du lịch, các em chắc hẳn sẽ tán thưởng cách bay quả hữu ích này.

Các em có thể nghĩ rằng trong phép bay chữ V con chim đầu đàn phải là con chim mệt nhứt. Nhưng những sự tính toán của các nhà chuyên môn cho thấy trong kiểu bay này luồng không khí bốc lên từ các chim hai bên cạnh con đầu đàn lan tới trước cũng đủ mạnh để giúp đỡ nó. Tuy nhiên, việc này tùy thuộc vào khoảng cách giữa những chim và hình dạng chữ V. Chắc chắn con chim dẫn đầu phải làm việc nhiều hơn và vì vậy là con chim mạnh nhứt. Cũng những con chim ở tận cuối chữ V có thể làm nhẹ việc đi bằng cách lúi lại một chút.

Bây giờ, điều gì giúp chim ở trọng chỗ của nó khi nó bay theo kiểu này? Sự phân tích cho chúng ta thấy rằng nếu một con chim bỏ hàng ngũ mà tiến lên phía trước, nó sẽ chóng thấy mệt và phải làm việc nặng nhọc hơn việc này khiến

chim lui về vị trí cũ. Nếu nó lui ra phía sau; nó làm việc ít hơn nhưng lúc đó người ta nghĩ rằng « áp lực xã hội » được yêu cầu để ép buộc nó phải trở về chỗ. Những nhà phân tích lý luận rằng có lẽ tiếng gọi liên tục của giống ngỗng đồng Gia nã đại khi đang bay thực sự là một lời kêu gọi những con chim lười biếng phải giữ hàng ngũ của chúng.

TẠI SAO BẦU TRỜI MÀU XANH?

Khi ánh sáng mặt trời chiếu xuống bầu khí quyển trái đất, nó bị phân tán ra tứ phía bởi những hạt bụi hơi. Vì những hạt bụi này có khuynh hướng tán mào ánh sáng xanh dương nhiều hơn những màu khác, nên bầu trời xuất hiện xanh dương.

CHẤT RẮN NHỨT.

Kim cương là chất thiên nhiên rắn nhứt mà người ta được biết. Hầu hết kim cương vào khoảng 80% không thích hợp để làm nữ trang nhưng được dùng trong kỹ nghệ để cắt, mài và đục các dụng cụ.

(theo tạp chí - AWAKE)

TRẦN THẾ NGỌC

TẤT CẢ CHO CÁC EM THIẾU NHI

Trong tuần vừa qua, mặc dù bận rộn nhiều công tác, Tòa Soạn Thiếu Nhi cũng đã tổ chức một chuyến đi về các tỉnh để thăm dò tình hình bán báo và cổ động thêm cho Tuần báo Thiếu Nhi.

Trên một giải đường dài từ Sài Gòn xuống Long An, Tân Hiệp, Mỹ Tho qua đò Tân Thạch, tiến sang quận châu thành Trù Giang, Kiến Hòa áp-phích quảng cáo cho Thiếu Nhi đã được chính nhân viên tòa soạn dán khắp mọi nơi. Không một ai quên ngại vất vả bởi tâm nguyện của Tòa Soạn Thiếu Nhi là **TẤT CẢ CHO CÁC EM THIẾU NHI**. Làm báo cho hay, cho đẹp mà báo không tới được tay độc giả thì kết quả sẽ không tốt đẹp là bao.

Tình hình bán báo ở các tỉnh nghe chừng bị quan, Bởi rất nhiều sạp báo không có bán Thiếu Nhi, nhà phát hành đã không phổ biến sâu rộng Thiếu Nhi như những báo loè loẹt khác.

Tòa Soạn chỉ còn trông cậy vào sự cộng tác nồng nhiệt của các bậc phụ huynh và các em Thiếu Nhi bằng cách giới thiệu và cổ động cho bạn bè thân hữu biết Thiếu Nhi để mua Thiếu Nhi — Chỉ có như vậy tờ báo mới có thể đứng vững để sẵn sàng đương đầu với cả rừng sách báo dối lặt như đồng đảng toàn chuyện nhảm nhí vốn đã đầu độc tinh thần Thiếu Nhi từ bao nhiêu năm nay.

Tòa Soạn hết lòng trông cậy ở sự ủng hộ tinh thần của độc giả toàn quốc.

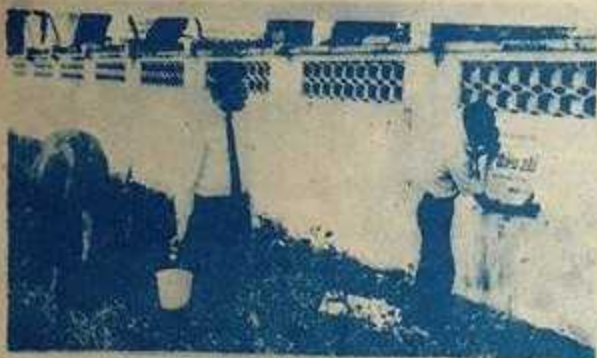

Chủ Nhiệm NGUYỄN HÙNG TRƯỞNG
và Giáo Sư LÊ XUÂN NHỎ

Chủ Biên NHẬT TIẾN

VƯỜN

hồng

Dọn dẹp ít, nhà vẫn sạch

Chị đã có nói với các em rằng đời sống ngắn ngủi, thời giờ rất quý, phải không? Vậy phải sống sao cho dễ chịu tối đa. Muốn thế, ta nên tổ chức cách sống một chút, bớt lười biếng, ta sẽ có thêm nhiều thời giờ để mà nghỉ ngơi, làm việc xã hội, học thêm, thăm bẽ bạn v.v...

Có lần chị đọc câu này, chị buồn cười quá đi, là: « Muốn khỏi chết, phải sống ». Tác giả này thật là đùa rờn, làm tổn công thợ sắp chữ, tổn giấy, tổn mực. Nhưng mà này các em ơi, đúng ghê đi chứ nhỉ. Chỉ có mỗi một cách để khỏi Chết, là phải Sống. Giản dị như vậy mà mình không nghĩ ra. Bây giờ chị dựa theo câu đó, chị nói « Muốn khỏi phải dọn dẹp, đừng bày tùm lum » A! Ghê chưa! Cứ như là triết gia ấy chứ lý. Giản dị quá! Muốn đỡ mất công dọn dẹp, em nên tập tính gọn gàng. Tuần trước ta có bàn: « Nếu má sai đi chợ » Thì ở chợ về, em lấy nhiều đồ để xếp đồ ăn ra. Rồi khi nhặt rau thì bỏ cộng vào 1 miếng giấy bỏ đi, lúc đứng lên, cuốn rác rưởi theo liệng vào thùng rác. Hồi chị chưa biết cái « triết lý » này, đi chợ về chị bày ra đầy bàn, nhặt rau xong vứt bữa bãi dưới đất, lúc đứng lên, phải lau bàn, phải quét và lau nhà, mất thì giờ quá.

Vậy tóm lại, các bông hồng yêu quý của chị, trái như gái, các em nên quý thời giờ hơn tiền bạc, làm gì phải tính sao cho thời giờ tốn ít,

Đề yêu đời

Viết thư cho bạn

Trong các em, mỗi ngày có bao nhiêu em gặp chị Đ. P. K? Đó các em đây! Thôi, chị lại làm các bông hồng của chị phải nhăn mày, nhiều trán đề suy nghĩ, mất cả nét dễ thương rồi. Vậy chị trả lời nhé. Trung bình mỗi tuần chị gặp 5 em, tức là mỗi ngày chị gặp có $5/7 = 0,71$ em coi, con số kỷ lục chưa. Vậy mà riêng tuần vừa qua chị nhận được 563 lá thư. Nghĩa là mỗi ngày chị nghe chuyện của $563/7 = 80,438...$ em qua trang giấy với những nét bút mềm mại. Hiên nhiên, thư từ đã đóng vai trò quá quan trọng trong đời sống chúng ta rồi, các em nhỉ. Thế mà cứ bàn về cách chào hỏi, giọng nói, tiếng cười v.v... nghĩa là chỉ nghĩ đến sự gặp gỡ trực tiếp mà quên đi sự gặp gỡ gián tiếp là thư từ thì quả là thiếu sót lớn, phải không các bé.

Vậy, coi như viết mỗi lá thư là một lần ta tới thăm bạn. Nhưng ta tới thăm cách nào cho bạn vui lòng, cho

bạn nhắm mắt lại mà mơ màng nghĩ tới ta, với nụ cười đầm ấm đầy yêu thương gửi tới người ở xa.

Trước tiên là cái bao thư. Em nên dùng loại bao thư thông dụng. Nhớ nguyên tắc bất di bất dịch sau đây dành cho chúng ta: là **càng giản dị càng dễ thương**. Đừng

có lập dị, làm những bao thư kiểu cọ tam giác, lục lăng, dài quá khổ hay vuông, vẽ vôi hoa lá lung tung làm nhân viên nhà bưu điện phải lật qua lật lại mấy lần mới thấy tem đề đóng dấu. Làm vậy vừa mất thì giờ của em vừa mất thì giờ của người nhận, phải suy nghĩ hoài. Không biết nên giữ lại hay nên bỏ. Giữ lại thì dây tú quá mà bỏ thì lại không nỡ. Tem thì ráng mua 1 con tem đúng giá cước phí lá thư để khỏi mất thì giờ dán tem, mất thì giờ nhân viên đóng dấu. Dán tem ngay góc tay mặt của lá thư, mé trên cao. Trên mé cao nhất của bao thư, em đề người gửi rồi tới tên và địa chỉ của em (nhỏ thôi) rồi em gạch 1 nét ở dưới. Giữa bao thư em đề « Kính gửi » nếu thư viết cho người trên, « Thân gửi » nếu thư viết cho bạn bè hay là chị ĐPK chẳng hạn. Đừng bao giờ em viết: Gửi Đỗ Phương Khanh (ví dụ) vì làm như vậy, chẳng khác nào em tới chơi nhà chị mà không gõ cửa, không chào. Cũng may, từ ngày các em gửi thư về cho chị, chưa có thư nào dễ như vậy đâu. Thư nào cũng dâng hoàng và đầy vẻ tươi mát như là những giọt nước suối uốn lượn trong Vườn Hồng ấy thôi. Kỳ này dài rồi, đề ký tới chị viết về nội dung lá thư, các em nhé.

CHỊ Đ. P. K. QUANG KHUÂN

HỒNG THUY

NHÌN XEM

Kìa nước Việt hình dài đi bất khuất,
Kìa Trường sơn hùng vĩ đẹp như ru,
Núi rừng cung sương trắng thật kiêu như,
Kìa lơ lửng dòng Đồng Nai xanh biếc

Kìa đồng ruộng lúa vàng ôi tha thiết,
Kìa thôn làng duyên dáng lũy tre xanh
Kìa nông dân làm lụng sống an lành,
Mây bàng bạc trôi đi từ từ nhẹ !

Nhìn khung cảnh hồn tôi cười bảo khẽ :
Đẹp làm sao, ôi đẹp làm sao !
Kìa hàng dừa năm dọc cạnh bờ ao,
Cùng những lá xanh rì hòa vui vẻ

Kìa xa nữa miền cao nguyên núi nẻ,
Rừng thông hòa rười rượi gió lay ngày,
Vui đẹp nhiều thơ mộng cũng là đây,
Trưa thanh vắng thông già « buồn hơi thơ »,

Xa kia nữa đây là hồ than thở,
Mặt nước im phản chiếu với núi đồi,
Cảnh vật buồn thơ mộng với lòng tôi,
Mơ màng...bỗng nghe đâu hoàng oanh hát,

Lòng thư thái khi nghe hoàng oanh hát,
Cát tiếng kêu cô lẻ với bầu trời,
Vời thông rừng, suối thác, với đờn còi
Ôi ! thanh mộng cảm hoài đời thi sĩ.

kết quả thu nhiều, bằng cách mỗi người nên tập cách sai thời giờ. Đầu tiên là đừng bữa bãi để bớt thì giờ dọn dẹp, lại bớt công đi tìm. Rồi lần lần tìm cách rút bớt những động tác vô ích mỗi khi làm việc, thí dụ nếu má sai pha nước chanh cho cả nhà, thì em đừng pha vào 6,7 ly riêng biệt, em sẽ mất công quấy đường 6,7 lần, mà em nên pha vào 1 cái bình, quấy tan đường, em thả đá vô, quấy tan đá đủ mất rồi, em rót ra 6,7 ly. Như vậy là chỉ 1 lần quấy, em dùng luôn cho 6,7 ly nước, nghĩa là đúng câu «thời giờ tốn ít, kết quả thu nhiều» rồi chứ gì.

Đọc tới đây, chắc có em nhạo chị : «Gớm, chị Đ.P.K sao bữa nay tính toán quá. Nếu sống mà cứ phải tranh thủ thời gian thế thì còn thú vị gì» Thì em yêu quý, em nhầm rồi. Em nên đọc lại một lần nữa đi. Chỉ vì lười dờ thôi, chỉ vì lười mà chị Đ.P.K cứu các em muốn các em được nhàn nhả nghỉ ngơi (nếu các em muốn) bằng cách «làm cho đả lực đi, để còn nghỉ» đúng chưa nào.

Nếu có em nào đồng ý với chị, em xin má tiến ra tiệm sách mua 2 cuốn này : «Sống 24 giờ một ngày» và «Lợi mỗi ngày được 1 giờ» của Nguyễn Hiền Lê, em ơi, đó là một trong những món tiêu diêu đáng nhất trong đời đó em.

Mẫu Thêu

LẠC-MIÊU

Nó bị chó rượt chạy vào nhà chun tuốt và kẹt tù. Nó là một con mèo nhỏ xấu xí, không biết của ai. Em lấy cây đuôi nó ra, mà em nói: «Kẻ nó, để nuôi cho bắt chuột». Tuy em nghe nói chu quá, bên xúm lại lời con mèo ra đặt tên. Rồi cãi nhau hoài về cái tên. Ba nói: «Nó là con mèo đi lạc thì kêu nó là Lạc Miêu cho rồi». Cả nhà đồng ý, thằng Út còn cho nó mang luôn cái họ của tụi em. Vậy là từ rày trong gia có thêm một miệng ăn tên Đinh lạc Miêu.

Nó ăn ít mà mau lớn. Như trái bầu trái bí. Bây giờ bộ lông xám xịt của nó mượt dày, cặp mắt thì trong xanh cái mũi đỏ đỏ nằm giữa hai hàng râu mép nhọn, tương đi lại tha thướt dịu dàng; nội nhà có mình nó đi êm, và biết leo cây. Nhưng bộ vó vậy mà sợ nước. Tuy em khỏi tâm cho nó. Nó tắm mình ền. Nó thót lên bàn ngồi chồm hồm, le lưỡi liếm bàn chân trước vài cái rồi đưa bàn chân đó lên mặt vuốt qua vuốt lại, xong rồi liếm tới bộ lông, bao nhiêu bụi đất gì cũng lấy hết, gọn lăm.

Lạc Miêu là con mèo tự do và khó hiểu. Khi nó nằm trong kẹt tù chén, ngày ro ro là nó rình con chuột chèn, ngày ro ro là nó rình con chuột lắt thường m ra ăn cơm đồ, còn khi nó nhào lên vách chụp thằn lằn là nó muốn lấy khúc đuôi để dưới đất cho lẳng quăng coi chơi. Tuy em phục nó quá!

Tuần rồi chú Tâm, là em ruột của ba, cùng với hai người bạn đến từ già ba má để đi Thú Đức, bắt chợt họ thấy Lạc Miêu đang ngồi ngoài sân dóm bầy gà ăn thóc. Một người kể tại chú Tâm nói nhỏ, chú gạt đầu rồi hỏi xin ba con mèo để

SÁNG TÁC CỦA CÁC EM

muôn hồng nghìn tía

làm «hành trang thiên lý». Ba có vẻ ngần ngại nhưng chắc là vì thương «chiến sĩ lên đường» nên ba bằng lòng.

Tụi em sợ ba, không dám hó hé, ngo ngàng đứng nhìn con Lạc Miêu bị bắt bỏ vào giỏ cột lại. Chú Tâm với hai ông bạn từ già ba má rồi vui vẻ xách giỏ đi. Thằng Út đi học dang xóm vẽ, nghe nói ba đã cho chú Tâm con mèo, nó nằm lăn xuống đất bắt đền ba, rồi nó khóc om sòm. Nhà chỉ có thằng Út là không sợ ba. Má gọi: phải lúc này có thằng Út ở nhà, ba đã bả gà cho chú Tâm thế con Lạc Miêu rồi, thằng út càng khóc lớn, ba không biết làm sao bèn dắt nó đi tiệm nước «xức xúi xị phê» và ba mua về cho tụi em, cho má nữa, mỗi người một cái bánh bông lan.

QUANG ĐỨC

SINH NHẬT CỦA EM

Hôm nay là ngày sinh nhật của em, ba mẹ lo từ đêm qua để em mừng sinh nhật trọn ngày. Em nhờ ba làm thiệp để em mời bạn em, như Châu, Thụy, Yến Linh v.v... Nền em cứ mong mỏi cho mau đến sáng, và em đã đạt thành ước nguyện.

Nhằm ngày chủ nhật nên ba nghỉ ở nhà không đi làm. Ba đi phở với anh Hoài và Tuấn, ba bị mặt ghê lắm cơ! Nhưng thôi, bị mặt rồi sau này em cũng biết mà. Em lẳng xằng, xúng xính trong bộ mi-ni màu hồng viền kim tuyến. Nhờ chị Uyên chải tóc thật hai bím tóc và xịt nước hoa. Chị Uyên nhìn em mỉm cười:

— Trông công chúa diệu ác!

Em cười lúm hai đồng tiền:

— Chị xem công chúa đẹp hơn mọi hôm hồng nhĩ?

Chị suýt xoa:

— Đẹp hơn là cái chắc.

Mẹ đi lên bảo em:

— Phụ mẹ dọn bánh lên bàn công chúa ạ.

Em cười duyên nhanh nhẹn:

— Vâng ạ. Mẹ ơi, có nhiều bánh lắm chặc?

— Ừ.

— Có kẹo nhiều nữa phải hôn mẹ?

Mẹ bảo:

— Ăn kẹo nhiều nên sún răng, công chúa mắng ẻ quá.

Em phụng phịu:

— Kỳ này con hứa sẽ không ăn nữa đâu.

Mẹ cười:

— Không ăn công chúa hỏi làm gì?

— Con hỏi thử thôi.

— Nếu có thì sao?

— Thì... mẹ cho bạn của con ăn.

— Con xấu nhẽ!

Em vội đầu vào lòng mẹ.

— Thôi công chúa ạ.

Em cười chớp đôi mắt mơ màng.
Chị Uyên kéo em lại chị :

— Một lát đồng làm công chúa
ạ.

— Bao nhiêu hồ chị ?

— Bạn của em khoảng mười hay
hơn chứ gì ?

— Vâng ! Có người đùa hà.

— Lại có bác Duy, bác Chung
đến nữa, riêng về chị, chị có mời các
chị lớn đến « xem mắt » em nữa còn
hai anh chắc còn nhiều nhiều.

Em sung sướng cười khúc khích
Chị Uyên hỏi em :

— Em biết năm nay em mấy
tuổi không ?

— Dạ em mười bốn, phải hông
chị ?

— Ừ. Một chút nữa đây em ca
nhé.

Em giật mình :

— 1... em ca dở ghê cơ.

— Dở ? mặc, chị đã quảng cáo
em ghê gớm.

— Em sợ run ghê đó.

— Có gì mà run...

Lúc ấy từ bên ngoài có tiếng
nói cười ồn ào cũng bước chân khua
vang rộn rã. Chị Uyên ra tiếp đón.

Buổi tiệc trôi qua bằng những
nỗi vui mừng chan chứa, lời chúc
tụng cho em học hành tấn tới, xinh
xinh và được ba mẹ anh chị thương
lắm em cảm động vô cùng. Em lần
lượt mở gói quà của các bạn và của
các bác, ba mẹ, anh chị ra xem. Món
quà nào cũng xinh. Em ngược mắt
nhìn lên trần nhà, những sợi dây đủ
màu giăng, giọt lệ từ khóe mắt trào
ra. Em cảm động đến khóc và tự
nguyện sẽ chăm học để những món
quà ngày hôm nay sẽ còn ý nghĩa...
mãi mãi. Dù thời gian có lướt qua
mau, dư ảnh dư âm của ngày này
hôm nay vẫn còn trong trí não của
em, cô bé với mười bốn ngọn nến
hồng thương yêu...

● KIM GIAO

BÀI LUẬN

hay nhất lớp

Trường Tiểu học Trần Hưng Đạo
Saigon
Lớp Năm 17
Của NGUYỄN CÔNG VIÊN

LỜI PHÊ của THẦY :
Văn sáng. Ý tứ lưu loát.
Bài khá.
ĐIỂM : 8/10

Đề : *Cấp sách của trò không có thứ tự. Gần tới giờ học, trò bị mất cây viết. Ba trò tìm giúp và có lời khuyên dạy trò. Hãy thuật lại việc ấy.*

BÀI LÀM :

Sáng hôm nay tôi sửa soạn quần áo, ăn điểm tâm xong thì ba tôi nhắc : Viên ! Con lấy phiếu học bạ và bút cho ba ký tên đi !

Tôi vội mở cặp ra ; phiếu học bạ thì có, nhưng cây bút của tôi lại biến mất đâu rồi.

Tôi cố công lục lạo khắp « cặp táp » để tìm bút nhưng không có. Tôi lúng túng chạy lên phòng học mở tủ tôi ra xóc soạn hết các đồng sách, vở, bút vô thứ tự nhưng không có. Nhìn cái đồng hồ báo thức trên bàn chỉ bày giờ thiếu năm làm tôi càng lúng túng. Tôi đến mở cả ngăn tủ của em tôi, bao nhiêu sách hình, đồ chơi, bút chì màu ngăn nắp của em tôi đều bị tôi xóc soạn tứ tung. Không có, tôi đến mở tủ anh tôi để tìm. Chợt ! Ba tôi chờ lâu quá nên hỏi thúc « Viên ơi ! Sao con lấy bút lâu quá vậy ? »

Tôi giật mình ảm ố : Thưa ba... con... mất...

Ba tôi ngắt lời : Con mất gì thế ? Con cứ lấy bút cho ba ký tên đi học, khi về con tìm kiếm mấy hồi ?
— Thưa ba con... con mất... bút
Ba tôi dịu giọng hỏi : « Hồi hôm ba thấy con đến bàn anh con mượn giảng bài, vậy con đến bàn anh con

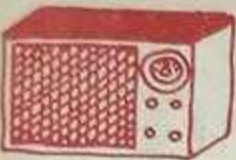
xem ? »

Tôi chợt nhớ : À ! làm được toán đã khuya, mình đi ngủ quên coi lại tập sách, rồi bỏ quên viết trên bàn anh hai. Tôi chạy đến bàn học, nhưng không có. Tôi hé kể bà ra reo lên nho nhỏ : À ! bút đây rồi. Ba tôi đến bên tôi nói : Đã trễ học rồi con, chút nữa, ba chờ con ở học và xin phép thầy con, sẵn đã ba muốn khuyên con vài lời...

Ba tôi nói tiếp : « Một đứa bé không thứ tự thì làm việc gì cũng chậm chạp vì mất thời giờ, cũng không làm được việc lớn. Có gì nhiều đâu ; đồ đạc con để ngăn nắp thứ tự, mỗi khi làm việc gì hay học con phải chuẩn bị dụng cụ cần dùng rồi sẽ đi học cũng như làm việc một cách thư thái nhẹ nhàng.

Tôi ngượng ngùng cúi đầu nhận lỗi : « Thưa ba... con hứa từ đây con không bừa bãi nữa đâu... vừa đi học vừa làm phiền ba... con có lỗi quá ». Ngoài kia, mặt trời đã lên cao. Tôi trở học nhưng được hồ hởi. Nguyên từ đây không bừa bãi nữa. Mặt trời và bình minh đang chứng cho lời hứa chân thành của tôi.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC KỸ - THUẬT

— Thư hỏi của ông Đại ủy
Phạm văn Công, Ngã ba
ông Tạ.

Ông Bình thân mến, cả gia đình tôi đọc giả chân thành nhất của tuần báo Thiếu Nhi. Nay có điều thắc mắc viết thư hỏi ông. Thưa ông tôi muốn mua một máy thâu băng mà đi ra chợ trời đường Huỳnh Thúc Kháng thì thấy toàn là những hiệu Akai, TEAC, National, Sony v.v. Hỏi đến giá thì quá đắt, tôi phạm vân quá, vậy ông cho biết ý kiến dùng thứ nào tốt. Tiện đây tôi cũng xin hỏi ông xem hiệu Akai và TEAC kiểu nào mới nhất và giá độ bao nhiêu. Xin cảm ơn ông nhiều.

Đáp :

Thư ông hỏi vẫn tốt quá thành thử trả lời hơi khó, khó là chỗ không biết ông muốn dùng máy thâu băng loại tape deck hay loại có Ampli luôn rồi.

Thường thường thì có 2 loại, một loại dùng cho nhà nghề chơi đó là tape deck. Loại này phải dùng ampli riêng, loa riêng. Hiệu Akai thì có model X150D là tương đối dùng tạm được. Còn muốn thích Reverse thì model 200D cũng đủ thỏa mãn rồi. Giá thị trường loại X150D độ 40.000đ. Còn 200D độ 62.000đ. Hiệu TEAC cũng nhiều model lắm. A1500 hay 4010S cũng dùng được hai thứ này giá tương đối cao hơn hai loại trên.

Còn muốn dùng cho gọn thì nên mua Akai M10, hay X1800SD. Loại một đen là mới, hai thứ này, có sẵn Ampli và loa rồi cứ việc mua về cho băng vào là dùng được.

Theo chỗ chúng tôi được biết thì Akai model 365D là mới nhất loại này đầu máy làm bằng Crystal không mòn được, còn TEAC thì model 7010 là mới. Giá cả của hai loại này dẫu khoảng gần 200.000 đồng một cái.

— Thư hỏi của ông Nguyễn Đức Khiêm, Saigon.

Thưa ông tôi có một chiếc máy Akai model M10 chạy transistor tại sao dùng mới độ khoảng hơn 6 tháng nay mà đã hỏng, bây giờ nó bị chậm tua lạc giọng hết mặc dù điện nhà tôi đủ 110v.

Mong ông cho biết đó là những triệu chứng tại sao lại bị như vậy.

Đáp :

Đó là những bệnh cổ hữu của loại máy Akai model M10 và model 200D. Nguyên nhân là dây ở cái Motor castanet nó quấn dây nhỏ quá lại kèm theo cả Reverse thành ra dễ bị chạm, hơn nữa, khí hậu ở nước mình bị ẩm ướt nhiều nên ảnh hưởng. Ông để ý mà xem cũng khuôn khổ motor đó mà ở máy Akai M8, ít bị hư vì nó quấn dây to.

THƯ
TÍN

Thư của em Tường Biên Hòa.
Không gần Haut parleur được. Đúng, dây trời là dương (+) và dây đất là âm (-). Anh sẽ giải thích cho em biết tại sao đơn giản như vậy mà bắt được ở những số sau. Củ khoai tây có dẫn điện. Dây đất chôn dưới đất cũng được. Nhưng nếu gặp đất khô nên đổ ít muối và nước vào cho ẩm đất. Dây trời chạm vào mái tôn thì máy sẽ mất tính cách bền nhảy đi ngay.

Em Thanh Toàn . Tam Kỳ

— Công việc của hai miếng giấy bóng kính là để cách điện gọi là ĐIỆN MÔI. Đúng, giấy bóng kính là giấy gương trắng đó.

— Nhà không có ống dẫn nước thì em lấy 1 cây sắt dài độ nửa thước cắm sâu xuống chỗ đất nào ẩm có nước là được. Nếu đất khô em đào 1 lỗ nhỏ rồi cho một ít muối hạt, sau đó đổ nước vào rồi cắm thanh sắt xuống. Chúc em thành công. Ráng cổ động cho tuần báo Thiếu nhi ở Tam kỳ nhé.

Em Hân, Trung học Kiên tân. Kiên giang.

Anh xin nhất việc viết thư riêng cho em nhé. Nếu em nhìn thấy anh em tòa soạn, lẽ dĩ nhiên là trong đó có anh, làm việc không kịp thư thì em sẽ thông cảm ngay về vấn đề thư riêng.

A em phải làm như hình thứ 1 em vẽ trong thư nghĩa là dây trời chỉ cắm vào một nửa củ khoai bên này, còn dây đất cắm vào nửa củ khoai bên kia.

Em Đoàn Xây Cẩm Nguyễn hữu Cảnh Biên hòa.

Em nên xem xét lại cho kỹ lược đồ rồi ráp lại từng bộ phận chắc chắn, sẽ nghe được, dây trời phải cao thì mới

BỘ MÁY BIẾN ĐIỆN

110v thành pin 6 volt hay 9 volt

Bình điện tử

— Nhị ơi! Khờ quá mày vận mãi cái Radio của Ba cho nó hết pin đi, Mẹ vừa mua 6 cục pin mất hai trăm rưỡi bạc đây con ạ. Thời buổi này kiếm ước đối với đồng lương của ba con với ngân sách gia đình chỉ vốn vẹn có 15 ngày là hết nhân, mẹ cắt xén ra 250\$ bạc là hy sinh lắm đấy nghe.

rõ, giấy bóng kính của bao thuốc nên gấp làm ba lại vì quá mỏng.

Em mô tả cái tách sóng (diode) rất đúng.

Trả lời thư của em L. VINH, Saigon.

Em phải gắn Diode OA-70 ở cả 2 nửa củ khoai.

— Nên gắn miếng cách điện ở giữa củ khoai bằng mica tốt hơn vì giấy bao tập sẽ bị nhựa của củ khoai làm ướt nên mất tính chất cách điện.

Diện tích miếng mica lớn hơn diện tích bề mặt của củ khoai cắt ra một tỷ thôi.

— Dùng dây trời và dây đất, bằng dây kẽm cũng được nhưng máy sẽ không bắt đài được bền nhảy.

— Thay kim gút bằng đinh nhỏ cũng được.

— Loại máy kiểu này không dùng pin được. Anh sẽ thỏa mãn các em một loại máy thu thanh giản dị dùng haut parleur và dùng pin. Ráng cò động cho Thiếu Nhi nhé.

— Em Trương Vĩnh Cường Củ Chi Hậu Nghĩa.

Tivi của em không bắt được đài số 7, tức cần Thor vì antenne của em ít nhánh quá phải vào khoảng 20 nhánh (élément) thì mới bắt được. Nếu hai chục nhánh mà, cũng không bắt được thì phải mua thêm Booteux là hộp khuếch đại gắn ở Antenne bắt đài xa. Giá độ khoảng 4.500\$, nên mua hiệu Yagi của Nhật thì tốt.

Đề tránh những điệp khúc trên xảy ra hôm nay anh Bình chỉ các em làm một bộ máy biến điện 110 v hay 220 v ra 6 v hay 9 v để chạy cho Radio transistor hay tape Cassette, để tiết kiệm cho ngân sách gia đình nhé.

Bây giờ các em ra tiệm điện mua một tranfaut đèn ngủ loại 6 v và 10 v. Coi chừng họ đưa nhầm tranfaut đèn tube nhé. Nói rõ cho họ là tranfaut ra 6 v và 10 v. Ráng mua được hiệu «Metal Bell tranforme» của Đài Loan thì tốt nhất. Sau đó đến tiệm Radio mua một động điện hóa học 1000 MF 15 volt hay 500 MF 15 volt cũng được và diode Sili con số 1 N 538. Vốn liếng tranfaut độ 400\$, động điện 100\$ diode 150\$, tổng cộng khoảng 650\$. à quên vài thước dây nhỏ

nửa cũng độ vài chục. Vĩ chỉ 700\$ thôi. Bây giờ bắt đầu công việc làm. Các em hãy nhìn hình đồ từng món. Anh ráng vẽ hình thật sự của nó cho các em rõ.

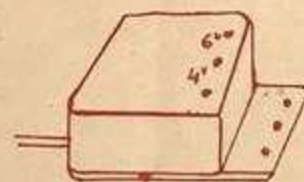
THỰC HÀNH.

1) Nếu radio ở nhà chạy 4 cục pin là 6 volt còn 6 cục pin là 9 volt. Bây giờ các em nhìn kỹ hình vẽ rồi ráp theo hình ảnh vẽ sau đây.

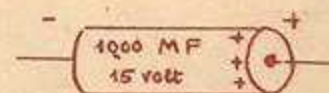
2) Nếu radio ở nhà mình 6 volt: thì các em đổi mỗi A của diode silicon vào cực giữa (2) của tranfaut còn 9 v thì để ở ngoài như hình vẽ.

Các em ráp xong thì nối hai đầu (C) là âm và (Đ) là dương vào chỗ để pin của Radio là máy chạy ngay.

HÌNH ĐỒ TỪNG MÓN

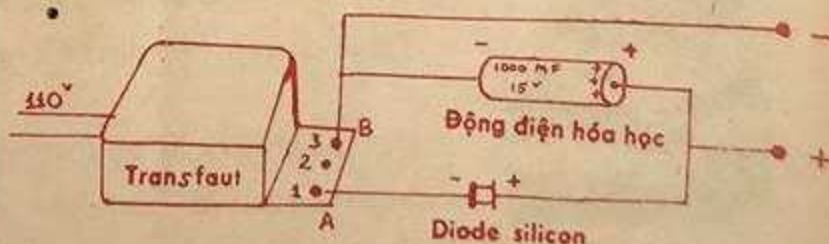
Transfaut

Động điện hóa học

Diode silicon

em học nhạc

Thân chào các bô,

Một tuần lễ trôi qua, Hà cảm thấy dài quá xá, Hà chỉ mong chóng tới chủ nhật để gặp các bô và khoe tài thuộc bài cho các bô coi. Hà còn nhớ rõ ràng từng điểm một của bài « Bé Học Nhạc » lần trước đây nè :

— Khuông nhạc gồm 5 hàng kẻ song song, tức là có 5 dòng nhạc và 4 khe nhạc, theo thứ tự đếm từ dưới lên.

— Hình nốt nhạc gồm dấu tròn (), dấu trắng (), dấu đen (), dấu móc (), dấu móc kép (), dấu móc tam (), dấu móc tứ ().

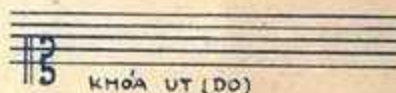
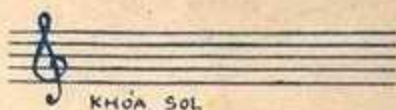
Tên nốt nhạc gồm : DO, RÉ, MI, FA, SOL, LA, SI. Đó các bô thuộc tài của Hà chưa, học tới đâu à nhớ tới đó, nhưng Hà hy vọng các bô còn hay hơn Hà nữa...

Và bây giờ Hà sẽ cùng các bô nghiền cứu bài mới về :

- Khóa nhạc.
- Giá trị các nốt nhạc.

Nè, Hà nói nhỏ cho các bô nghe nè : Khóa nhạc dùng để định rõ tên các nốt nhạc viết trên khuông nhạc và có nhiều loại khóa nhạc như : khóa SOL, khóa FA, khóa UT (DO).

Nhưng khóa Sol được dùng nhiều nhất và sau đây là cách vẽ khóa Sol. Trước hết, chúng ta chấm một chấm ở vòng nhạc thứ 2, rồi vẽ một vòng tròn ở giữa dòng nhạc thứ 1 và 3, cuối cùng vẽ thêm một cái móc :

- 1) Chấm đầu tiên ở dòng nhạc thứ 2.
- 2) Vòng tròn ở giữa sát dòng nhạc thứ 1 và dòng nhạc thứ 3.
- 3) Vẽ thêm cái móc.

Như vậy tất cả các nốt nằm trên vòng nhạc thứ 2 đều đọc là Sol, và cứ theo đó chúng ta đọc lên hoặc xuống.

Ly kỳ quá phải không các bô, càng ngày chúng ta càng khám phá ra nhiều điều hay. Còn nữa đây nè, để biết khi nào hát nhanh, khi nào hát vừa, khi nào hát chậm, người ta định cho chúng giá trị tương đối như sau :

$$1 \text{ O} = 2 \text{ d} = 4 \text{ đ} = 8 \text{ đ} = 16 \text{ đ} = 32 \text{ đ} = 64 \text{ đ}$$

$$1 \text{ d} = 2 \text{ đ} = 4 \text{ đ} = 8 \text{ đ} = 16 \text{ đ} = 32 \text{ đ}$$

$$1 \text{ đ} = 2 \text{ đ} = 4 \text{ đ} = 8 \text{ đ} = 16 \text{ đ}$$

$$1 \text{ đ} = 2 \text{ đ} = 4 \text{ đ} = 8 \text{ đ}$$

$$1 \text{ đ} = 2 \text{ đ} = 4 \text{ đ}$$

$$1 \text{ đ} = 2 \text{ đ}$$

Thoạt trông vào, chắc các bô thấy có vẻ rối mắt phải không... nhưng thật ra chả có gì, nếu các bô xét kỹ một chút là hiểu liền. Nhìn lần lượt từ dấu tròn, trắng, đen, móc, móc kép, móc tam, móc tứ... thì dấu trước giá trị gấp 2 dấu sau, nghĩa là dấu trước ngắn dài gấp 2 dấu sau.

Đó, bài hôm nay Hà chép rất cẩn thận để học chung với các bô, nhưng nếu sơ sót, sai chỗ nào, các bô cho Hà biết ngay nghe. Hẹn gặp các bô tuần tới.

PHẠM ĐỨC HUYỀN
và ANH TUYẾN
phụ trách.

Hãy cho tôi biết em gì em sách vở thế nào
Tôi sẽ cho em biết em học hành tấn tới đến đâu

Học hành lấy lệ cho xong
Sách quần, vở rách còn mong nổi gì

KHI ĐỒ VẬT lên tiếng nói

Đây là câu chuyện thần thoại tức cười mà những thổ dân ở Nigeria thường kể cho nhau nghe.

Ngày xưa, tại một làng ở Phi Châu, bên vịnh Guinea, có một người dân quê đi đến ruộng của anh ta, ở gần làng để lượm những củ khoai tây về, đem đến chợ bán.

Anh ta bắt đầu cuốc đất, bỗng một lúc, anh nghe một giọng nói: «Hãy để tôi yên chút đi!». Ngạc nhiên, anh ta đứng dậy nhìn quanh, nhưng chẳng thấy ai cả. Chỉ có con bò của anh ta đứng gặm cỏ gần đó. Anh ta cầu nhàu: «Ai vừa nói đó!». Ngay lúc đó, con chó của anh ta, đang vẫy đuôi đứng cạnh, bỗng cất tiếng: «Những củ khoai tây đó, chúng bảo ông hãy để cho bọn chúng yên».

Người dân ông ngạc nhiên và bực tức, vì chưa lần nào anh ta thấy con chó của anh ta nói được anh ta liền bẻ một tàu lá dừa để định quất nó. Nhưng lại có tiếng nói từ tàu lá dừa: «Hãy để cái

cành này xuống!». Lần này, người dân ông thấy bối rối. Anh ta làm rơi cành cây, rồi xuống một tảng đá. Đến lượt hẳn, tảng đá la lên «lấy cái vật này ra vì nó vướng tôi».

Thế là anh dân quê, hoảng sợ, bỏ chạy về làng.

Đọc theo con đường, anh ta

gặp một người đánh cá, từ sông trở về, mang một thùng đầy cá. Người này hỏi anh dân quê chuyện gì đã làm anh ta sợ hãi đến thế. Khi hẳn ta biết lý do của sự sợ sệt đó, hẳn liền bảo với anh ta rằng có gì đâu mà phải hoảng hốt đến thế.

Ngay lúc này, từ cái thùng mà anh chàng đánh cá đội trên đầu, bỗng một giọng hỏi:

«Thế thì, anh đã lấy cái cành cây, ở trên tảng đá đi chưa?». Bọn có thể tưởng tượng dễ dàng bộ mặt của anh chàng đánh cá lúc đó. Hẳn ta liệng ngay thùng cá, xuống đất, và chạy vọt giò lên cõ về hướng làng, cùng với anh dân quê.

Xa hơn một chút, hai người trông thấy một người thợ dệt, đang đi đến chợ để bán cuộn vải mà anh ta kẹp dưới nách. Dừng lại trước hai người hẳn hỏi họ tại sao mà chạy nhanh như thế?

Khi hai người đã lấy lại được hơi, bèn kể lại sự việc đã xảy ra. «Các đồ vật bỗng lên tiếng nói». Người dệt vải trả lời rằng chẳng có gì mà phải hoảng sợ, nhưng lúc ấy cuộn vải bỗng lên tiếng, và la lớn: «tôi muốn xem coi anh có chạy cũng như bọn họ hay không».

Liệng cuộn vải ra xa và rống lên vì kinh sợ, anh chàng thứ ba lao mình về phía làng, cùng với hai người kia. Gần hết hơi, họ tới bên một bờ sông. Nơi đây, một người dân ông đang tắm, muốn biết họ chạy theo ai mà dẫu dội vậy. Máy người kia, tí mỉ, lặp lại cho anh ta nghe những điều

quái gở mà họ vừa nghe thấy. Người dân ông, ngâm mình trong nước trả lời rằng hẳn không thấy có lý do gì khiến họ phải xúc động đến thế. Ngay lúc này, tảng đá mà anh ta đang vịn vào bỗng

phát tiếng: «Đừng có tưởng anh sẽ không chạy ba chân bốn cẳng, nếu anh ở vào trường hợp của họ».

Bằng một cái nhảy, người đàn ông nhào ra khỏi mặt nước, quơ lấy quần áo, và nháp bộn với những người kia. Cả bọn chạy về làng, và tới lều của ông xã trưởng.

Khi tên hầu đã sửa soạn chỗ ngồi cho mọi người, ông xã trưởng già ngồi xuống và nghe mọi người kể cho ông ta những sự việc đã xảy ra. Khi họ đã chấm dứt, ông xã trưởng, rất khôn ngoan, gật đầu suy nghĩ, và nói rằng: «Chuyện này đối với tôi có vẻ như một chuyện không có đầu đuôi: chắc sức nóng, đã làm cho các anh bồn loạn. Hãy giữ kín lấy nó và đừng lặp lại cho mọi người xung quanh nghe câu chuyện mà các anh đã mơ thấy:

họ sẽ tưởng các anh điên, họ sẽ hoảng sợ, và họ sẽ kết án các anh làm trò phù thủy. Mỗi người hãy trở về công việc mình, nếu các anh không muốn tôi phải phạt các anh, vì với mấy câu chuyện lặp lại này, các anh có thể làm thành một sự rối loạn trong làng».

Những câu nói từ tốn và đầy năng lực của ông xã trưởng, làm yên lòng bốn người. Hơi ngượng ngập, họ tự nhủ rằng đó chỉ là kết quả của trí tưởng tượng của họ,

và mỗi người đi về phía của mình, họ cũng cảm thấy tức mình.

Ở lại một mình, vì xã trưởng già nhàn vai chân rứa: «Chuyện gì mà thật là ngộ nghĩnh. Bây giờ chỉ thiếu điều các giống vật, các cây cỏ, và các đồ vật cũng nói luôn mà thôi!»

Bạn thử tưởng tượng xem sự kinh ngạc của ông ta lên đến bao nhiêu, khi ông ta nghe thấy cái ghế của xã trưởng búng nói: «Chuyện đó đã xảy ra! Bây giờ những củ khoai tây đã bắt đầu nói rồi!»

Ông xã trưởng bệ vệ bỗng đứng mất hết bình tĩnh. Ông ta nhảy ngay xuống khỏi cái ghế, và không quay cổ lại, ông ta chạy tuốt vào căn lều của xã trưởng, và đứng im trong đó như pho tượng...

QUẢ BÓNG KỲ DIỆU

Quả bóng này kỳ lạ ở chỗ bị đâm thấu qua mà mà không xì hơi.

Cách thực hiện.

1) Dùng một hộp sữa Guigoz đục trống 2 đầu

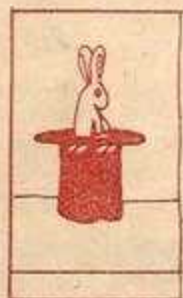
2) Đục nhiều lỗ bằng đầu đũa đối nhau trên thân hộp sữa. Có thể xiên chiếc đũa lọt qua

3) Căng một sợi dây rất nhỏ nhưng chắc ở khoảng giữa hộp sữa xiên qua hộp sữa này, khán giả không thấy sợi dây

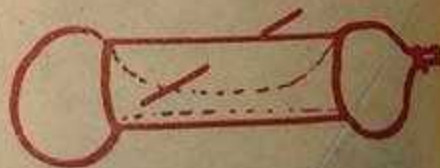
4) Dùng một bong bóng dài (chưa thổi) luồn qua hộp sữa trong phần nhỏ

5) Thổi cho bong bóng phồng lên cột lại

6) Dùng một que nhọn (đũa) lưa 2 lỗ song song với sợi dây đâm xiên qua. Khán giả có cảm tưởng mình chọc thủng quả bóng nhưng kỳ thực ta chỉ xiên đũa qua phần hộp không có quả bóng.

AO THUẬT

Một cái nón và một cái áo trị giá 1.000 đồng tổng cộng, cái áo đắt hơn cái nón 1.000đ. Cái áo trị giá bao nhiêu?

ĐỐ CHỮ

1— Quê tôi ở tận rừng sâu,
Thế gian xây cổng xây cầu bằng tôi.
Đến khi mất sắc đi rồi,
Hòa thành cỏ thụ mọc nơi đình chùa.

(Là 2 chữ gì?)

2— Tên tà lưng chốn công đường,
Coi dân lương thiện, trị phường ngựa trâu
Bồng dương sắc hiện trên đầu,
Đành che mái lá ở sau vệ đường.

(Là 2 chữ gì?)

3— Thân em gấm vóc lụa là,
Người người ưa chuộng, nhà nhà mến thương.
Giờ đây mất sắc, nhạt hương,
Thành nơi trú ẩn của phường cá tôm.

(Là 2 chữ gì?)

Các em tô màu đỏ cho số 1, xanh cho số 2, vàng cho số 3, lá cây cho số 4, sẽ được một hình đẹp sắc.

ĐƯỜNG GÌ?

Việt Nam nhiều biển, núi, sông,
Hỏi em những cách giao thông trong ngoài:

— Đường gì xe cộ chạy hoài,
Nối từ Rạch Giá ra ngoài Nam Quan?

— Đường gì sóng gió phủ phàng,
Là kho tôm cá của làng ngư dân?

— Đường gì bến nước xa gần
Thuyền nan nhẹ lướt muôn phần khoan thai?

— Đường gì xuyên thủng đất đai,
Âm u tường xuống tuyến đài Diêm vương?

— Đường gì mây gió ngàn phương,
Con chim sất nổi liền đường năm châu?

— Đường gì trông tựa thang lâu,
Có tên Xuyên Việt, bắc cầu Trung Nam?

— Đường gì lợi suốt băng ngàn,
Vội đông bão Thượng, giữa ngàn thú muông?

— Đường gì giải gió dầm sương?
Khò đau từ lúc trên giường ọc ọc?
Bây giờ em đáp cho nghe,
Em mà đáp trúng ba mẹ thưởng liền.

Anh Ba TUẤN VIỆT.

ĐỐ VUI

Với 5 chiếc ly này, bạn làm thế nào xếp đặt lại để không có 2 ly giống nhau (cạn hay đầy) đặt cạnh nhau. Cấm không được đổi chỗ các ly.

(Xem trả lời trang)

NHẬN XÉT

Hai hình vẽ này giống hệt nhau trừ 5 điểm khác biệt. Bạn tìm xem đó là những điểm nào?

QUA MẮT NHÌN LOÀI ONG

TRẦN NGỌC KÍNH

Có lẽ ai trong chúng ta cũng muốn biết sinh vật đã nhìn ngắm cảnh vật thiên nhiên chung quanh chúng ta như thế nào, và chắc các bạn trẻ của Thiếu Nhi đã tưởng rằng thú vật cũng nhìn thấy cảnh tượng y như con người.

Thực tế không đúng như vậy, vì giác quan của chúng rất khác biệt với giác quan của con người, và đặc biệt là thị giác, người ta đã nghiên cứu nhiều nhất ở loài ong. Các công việc tìm tòi này được thực hiện bởi một giáo sư Đức, ông Von Frisch và một nhóm chuyên viên, nhờ đó mà ngày nay người ta đã tìm biết được những bí ẩn về thị giác của loài ong, những bí ẩn này y như một huyền thoại.

Cơ quan của thị giác là mắt. Mắt của loài ong khác hơn mắt của con người, mắt trên của mắt có nhiều mắt như thể mắt của một viên kim cương, và mắt của một con ong thợ có đến 6.300 mắt nhỏ như vậy.

Khi ong nhìn một vật, mỗi mắt nhỏ này sẽ cho một ảnh của vật đó, nghĩa là mỗi mắt của ong sẽ nhận được 6.300 ảnh. Nhưng tại bộ phận ghi nhận hình ảnh của ong (giống như bộ óc của con người), 6.300 ảnh này sẽ hợp nhau lại để cuối cùng cho ra một hình ảnh duy nhất và ông chỉ còn

thấy có 1 mà thôi. Như người ta có 2 mắt, mỗi mắt sẽ ghi nhận 1 hình ảnh của vật, vậy mà cuối cùng ở bộ óc ta chỉ nhìn thấy có một ảnh duy nhất của vật, cho nên con người và loài ong chỉ giống nhau ở điểm đó.

Các nhà bác học đã chụp ảnh cây cỏ hoa lá cảnh bằng những ống kính có nhiều mặt tương tự như mắt của loài ong, và những tấm ảnh nhận được đã xác nhận rõ ràng hình ảnh thiên nhiên qua mắt nhìn của loài ong.

Các bạn biết không, kết quả cho thấy mắt của loài ong đã mang các chứng bệnh loạn thị, loạn sắc và cận thị.

Những hình ảnh qua mắt nhìn của nó đều thay đổi hình dáng (loạn thị), thay đổi màu sắc (loạn sắc), nó lại phải đến gần các vật mới nhìn thấy được (cận thị). Khoảng cách thấy rõ của ong ngắn hơn của con người đến 10 lần (có nghĩa là phải tới gần 2,5cm ong mới nhìn thấy rõ).

Nó chẳng nhìn thấy được màu đỏ, nhưng bù lại nó có thể nhìn thấy được các tia tử ngoại là những tia mà mắt người không nhìn thấy được. Con người chỉ nhìn thấy được bảy màu chính là tím, chàm, xanh dương, lục, vàng, cam, đỏ và các màu do sự pha trộn 7 màu chính đó.

Tia tử ngoại là tia ở ngoài màu tím và tia hồng ngoại là tia ở ngoài màu đỏ là những tia mà mắt người không nhìn thấy, trong lúc loài ong nhận được tia tử ngoại dễ dàng.

Ngoài ra vì mắt của loài ong có độ cong không đều, nó nhìn thấy hình ảnh của vật như bị kéo dài ra theo chiều đứng. Một cái hoa hình tròn nó sẽ nhìn thấy thành hình bầu dục.

Và thời gian lưu giữ hình ảnh trong mắt của loài ong ngắn hơn thời gian lưu giữ hình ảnh ở mắt ta nhiều. Vì thời gian lưu giữ hình ảnh ở mắt ta lâu, nên khi xem chiếu phim, mắt ta sẽ thấy các hình ảnh như liên tục, cử động thật tự nhiên.

Mỗi chủ nhật, mọi
gia đình đều nên
1 số :

**thiếu
nhi**

Nếu một chú ong được đưa đi xem ciné, nó nhìn thấy nhanh quá nên sẽ thấy từng tấm ảnh lần lượt hiện lên màn ảnh một cách chậm chạp (theo nó) và do đó có lẽ nó sẽ chán nản vì hình ảnh không còn liên tục nữa.

Các bóng đèn điện của ta cũng vậy, nó sẽ thấy đèn như nhấp nháy chứ không có độ sáng đều đặn như mắt ta đã nhìn.

Nhờ một kỹ thuật tân kỳ người ta chụp ảnh một bó hoa bằng tia tử ngoại và các màu đen trắng, hình ảnh nhận được sẽ hơi mờ, thay đổi hình dạng, và các

màu sắc của bó hoa cũng sẽ thay đổi, như là:

Những lá màu xanh lục trở thành màu xám sẫm có vài chấm vàng.

Những hoa màu đỏ trở thành tối đen.

Những hoa màu trắng trở thành xanh dương nhạt.

Những hoa màu vàng trở thành màu cam.

Đại khái các màu mà loài ong nhìn thấy đã thay đổi như vậy.

Và loài ong dù nhìn thấy cảnh vật khác người ta, các nhà

bác học vẫn kết luận được rằng nó dễ nhìn cảnh vật gần giống với con người nhất. Nói như vậy có nghĩa là những sinh vật khác sẽ nhìn thấy thế giới này theo một hình ảnh lạ lẫm hơn nhiều.

Tuy nhiên, các bạn tưởng tượng xem, nếu bây giờ ta bỗng nhiên lắp được một ống kính giống hệt như mắt loài ong rồi mang vào mắt, chắc ta sẽ nhìn thấy cảnh vật quen thuộc chung quanh ta thành một cảnh lạ lẫm thần tiên. Có phải vậy không các bạn?

TRẦN NGỌC KINH

TRẢ LỜI

• ĐỐ VUI

Cái áo trị giá 1.050đ, cái nón 50đ.

ĐƯỜNG ĐI

Việt Nam nhiều biển, núi, sông,
Em xin kể cách giao thông trong ngoài:

- Đường bộ xe cộ chạy hoài,
- Nổi từ Rạch Giá ra ngoài Nam quan.
- Đường biển sóng gió phù phàng,
- Là kho tằm cá của làng ngư dân.
- Đường sông, bến nước xa gần,
- Thuyền nan nhẹ lướt muôn phần khoan thai.

— Đường hầm xuyên thủng đất đai,
Âm u tưởng xuống tuyến dài Diêm vương.

— Hàng không, mây gió ngàn phương,
Con chim sắt nối liền đường năm châu.

— Hỏa xa, trông tựa thang lâu,
Có tên Xuyên Việt, bắc cầu Trung Nam.

— Đường rừng, lội suối băng ngàn,
Với đồng bào Thượng, giữa ngàn thú muông.

— Đường đời giải gió dầm sương,
Khò đau từ lúc trên giường ọc ọc.

BÊ ANH TUYẾT

Đang rồi, em đáp hay ghê.
Bây giờ hãy đợi ba mẹ thường qua.

Anh Ba

Trả lời các câu ĐỐ CHỮ

Câu 1: là chữ ĐÁ (hòn đá)
và chữ ĐA (cây đa)
(mắt sắc, là bỏ dấu sắc trên chữ Đ)

Câu 2: là chữ QUAN (ống quan)
và chữ QUẢN (cái quản vệ đường)

Câu 3: là chữ AO (cái áo)
và chữ AO (cái ao)

TRẢ LỜI VỀ 5 CÁI LY: bạn chỉ việc lấy cái ly thứ tư rồi vào ly thứ nhất rồi đặt lại chỗ cũ

TRẢ LỜI NHẬN XÉT:

1) Gột chân cậu bé bên trái kiềng lên. 2) Mất bàn chân trái của cậu bé nằm xoài. 3) Trên quây bát đi một cuốn sách. 4) Thêm một nét thông đưng bên cạnh tú. 5) Thêm bàn tay một của cậu bé bên một.

Đường lên núi THIÊN MÃ

Tưởng cũng nên nhắc lại rằng trong những năm vừa qua, một tổ chức nguy hiểm cho nền an ninh xã hội mệnh danh là Hội Hoa Phù Dung, đã hoạt động mạnh mẽ làm mất ăn mất ngủ nhiều thương gia giàu có và đã khiến giới cao cấp trong ngành an ninh phải điên đầu. Sau đó, nhờ kỳ công của ông Thanh Tra Mạc Kính, phối hợp với sự điều tra khéo léo tuyệt vời của bản báo phóng viên, nữ ký giả Thu Dung và em Sơn, một tài năng điều tra hiếm có chỉ giữ nghề nghiệp khiêm nhường là đi bán báo, toàn thể cơ sở đầu não của Hội Hoa Phù Dung đã bị phá vỡ. Chủ tịch Hội là Đông Hưng, một thương gia có uy thế trong giới tài phú đã bị bắt giam và tòa án kết án ro năm. Vào hồi ba giờ chiều hôm nay, tù nhân Đông Hưng dưới danh số A. 18279. Đã vượt ngục một cách dễ dàng trên đường di chuyển từ khám đường Trung Ương ra Vũng Tàu để được đi Côn Đảo. Chắc chắn việc tổ chức vượt ngục này đã được nghiên cứu chu đáo kỹ lưỡng và có sự tiếp tay của nhiều đồng lõa. Cuộc điều tra của nhà chức trách đang tiến hành. Nữ bản báo phái viên THU DUNG đang theo sát vụ này, chắc chắn sẽ công hiến độc giả thân mến nhiều tình tiết ly kỳ và lý thú. Xin độc giả nhớ đón coi ».

CHƯƠNG 2

CHIẾN DỊCH BONG BÓNG BAY

Hai giờ sáng khi báo Ánh Sáng được phát hành, chị Thu Dung đã tìm cách bắt liên lạc được với Sơn, thằng bé bán báo tinh ranh số một đã góp kỳ công trong cuộc phá vỡ tổ chức Hoa Phù Dung hồi năm trước. Lúc đó Sơn đang ngồi sớm trên một vỉa hè ở đầu ngã sáu Lê văn Duyệt. Một trăm mười số báo Ánh Sáng đã bán hết veo trong vòng không đầy một tiếng rưỡi. Điều này làm Sơn không nghĩ gì đến việc ngồi lại ở đầu đường để tiêu thụ nốt những tờ báo khác. Nó trao lại hết cho một thằng bạn thân rồi rút vô

vía hè kiếm diêm lại tiền nong. Nó dự tính sẽ đi ăn tô mì nóng cho chắc bụng rồi đi kiếm chị Thu Dung. Chắc chắn lúc này chị cũng đang sốt ruột. Chẳng cần phải hợp bản lâu lác gì với tòa soạn, đương nhiên vụ Đông Hưng vượt ngục này chị phải lãnh nhiệm vụ viết phóng sự điều tra rồi. Sau một năm trời nghỉ ngơi với công việc tẻ nhạt hàng ngày Sơn lại thấy muốn nôi máu phiêu lưu. Biết đâu nhân vụ này, ông Thanh Tra Mạc Kính sẽ phải đòi ca kế hoạch đã dự trù. Nhớ lại hồi năm trước, ông ta đã nói chỉ khi nào nước nhà yên ổn, vùng biên giới có thể đi lại dễ dàng thì hồ sơ của Đông Hưng mới được mở lại để đi tìm những hạt kim cương lấp lánh như những cơn đom đóm trời của giáo sư Thomas Vincent nằm ở một nơi nào đó trong giải núi Thiên Mã trùng điệp. Tình thế bây giờ đổi khác. Đông Hưng đã vượt ngục. Tổ chức Hoa Phù Dung có cơ hội trở dậy và nếu không nhanh tay, rất có thể những hạt kim cương vô giá kia sẽ bị hót tay trên. Sơn muốn liên lạc ngay với ông Mạc Kính để nhắc lại lời hứa của ông hồi năm trước là sẽ mời cả chị Thu Dung và nó tham dự trong cuộc phiêu lưu vào vùng biên giới Lào, Miên, Việt. (xin xem lá Chúc Thụ, đã ấn hành) — Tuy vậy, Sơn quyết định sẽ gặp chị Thu Dung trước. Dẫu sao thì ông Mạc Kính không thể thân thiết với nó đến độ bàn luận mọi vấn đề với một cách tự do, cởi mở. Ông ta còn phải giữ gìn những bí mật nghề nghiệp, những điều không thể tiết lộ được vì an ninh quốc gia. Nói chuyện với Thu Dung dễ chịu hơn, nhất là khỏi phải dón phép gì lời thôi. Tâm hồn của chị tươi sáng như ánh bình minh trên đồng cỏ ông mượt sương mai, khiến Sơn luôn luôn tìm thấy ở chị niềm quý mến và tin cậy.

Chị rất thông minh nhưng hồn nhiên, rất sắc bén nhưng dồi dào tình cảm. Nhiều khi Sơn trêu chọc chị khiến cho chị khóc được một cách dễ dàng, nhưng cũng có những phút chị ấy lại cứng rắn quyết liệt một cách không ngờ. Chị có thể sẵn sàng, xúc động, mũi lòng trước một con chuột la thét vùng vẫy trong một cái bẫy sập, nhưng cũng có thể thản nhiên xông vào những chỗ đầy nạn nhân thương tích để lấy tin tức cho một tai nạn khủng khiếp nào đó vừa mới xảy ra.

Còn đang loay hoay kiếm tiền thì bỗng Sơn nghe tiếng còi xe quen thuộc vang lên bên tai. Nó vội vàng ngừng lên và bắt gặp nụ cười hiền hậu cùng với ánh mắt dịu dàng của chị Thu Dung đang nhìn nó. Sơn mừng rỡ kêu lên :

— Chị ! Em đang tính đi kiếm chị.

Chị Thu Dung trả lời :

— Chị cũng cần gấp chú gấp đây. Chú ăn cái gì chưa.

— Em đang tính đi ăn mì.

— Thôi súp mì đi. Chị em mình vô chợ An Đông ăn cơm gà Siu Siu rồi nói chuyện. Bụng lòng không ?

— Nhất chị rồi, nhưng cho em về thay quần áo đã nhé.

— Về chuyện. Thế bảnh chán rồi.

Sơn vui vẻ leo tót lên, ngồi ngay ở ghế trên, bên cạnh chị. Hôm nay chị bới tóc thật cao để lộ chiếc cổ cao và trắng như đốt ngọc. Chị bận chiếc áo màu xanh biếc như cỏ mượt, màu áo mà lần đầu tiên từ ngày gặp chị, Sơn mới thấy chị mặc. Trông chị duyên dáng và hồn nhiên như cánh bướm đầu xuân. Sơn quan sát một vòng quanh khắp lòng chiếc xe rồi bỗng hỏi :

— Hôm nay chị có về xui lắm phải không ?

Chị Thu Dung tròn mắt lên nhìn nó :

— Làm sao chú biết ?

— Biết chứ ! Em biết chị vừa

bị xịt lốp xe lại vừa bị hư chiếc áo dài trắng. Thôi đúng rồi, hôm nay ngày 30 ta, thảo nào chị cho em đi ăn cơm gà Siu Siu để xả xui, phải thế không ?

Chị Thu Dung như còn ngần ngại trước những ngạc nhiên liên tiếp vì sự phát giác của Sơn, khiến một lát sau chị mới mỉm cười.

— Chú này thánh thật. Điều gì chú đoán cũng đều trúng hết trơn. Nhưng làm sao chú biết được chị hỏng lốp xe lại hư luôn cả chiếc áo dài.

Sơn mỉm cười đắc ý :

— Chẳng có gì khó hết. Đây này ngay ở dưới chân em là cái « ăng giô li vơ » chụp bên ngoài bánh xe của chị còn vút lông chông ở đây. Nó chứng tỏ chị vừa thay bánh xe mà chưa kịp lắp vào.

Chị Thu Dung bật lên một tiếng cười :

— Ờ nhì, cái chụp nằm thủ lù ở đó, vậy mà chị tưởng cậu là ma số cơ chứ. Thế còn cái áo dài.. à... thôi chết rồi, chú trông thấy cái gói kia phải không ?

— Thấy cái gói áo ở băng sau của chị em cũng chưa thể đoán là chị bị hư áo dài. Nhưng em quan sát chiếc áo mới màu xanh biếc chị đang mặc đây này. Chị Thu Dung giật mình :

— Chết chưa, có cái gì kỳ cục không mà chú đoán ra được như thế.

— Không có nhiều. Chỉ một vạt phần còn sót lại trên cổ áo của chị thôi. Em đoán rằng lúc ở nhà chị đi từ hồi trước ba giờ, chị bận chiếc áo dài trắng. Chị chạy công việc gì đó đến độ khoảng sau bốn rưỡi thì chị bị hư lốp xe. Chị nhờ một ông taxi nào đó thay bánh xe cho chị rồi lúc đứng chờ chị sợ ý đề một chiếc xe phóng qua, bắn tung cả một đám bùn lên lưng áo của chị. Thế là hư hết chiếc áo dài. Phải thế không chị ?

Chị Thu Dung thở dài :

— Thế mới đau xót chứ. Giá mà chị về nhà được đem rửa nước ngay thì khả dĩ còn cứu vãn được, đằng này kẹt công việc quá không ghé về... Thành ra uổng quá.

— Ấy, vì kẹt công việc nên chị chợt nhớ là còn chiếc áo dài đặt may ở tiệm Thu Thu đường Lê văn Duyệt, chị liền ghé vô lấy áo mới mặc luôn, còn cái áo hư chị cho vào cái bao này. Thế cho nên trên chiếc áo xanh biếc tuyệt đẹp này hãy còn vạt phần của người thợ may !

Chị Thu Dung gật đầu lia lịa...

— Chịu chứ rồi ! Chú có thể mở phòng trình thám tư được rồi đấy.

Nói đoạn chị Thu Dung quay sang thẳng bẻ một lần nữa. Chị nhủ thầm nó có đôi mắt thật sáng và vầng trán thật cao. Thế nào chị cũng bắt nó phải đi học lại. Bàn bảo không thể là một nghề được.

TIẾNG HÚ

TRÊN ĐỈNH NON

CHÀ - HỐC

• VŨ HẠNH •

kỳ 6

Hai đứa trẻ vừa kỳ cọ trên thân trâu vừa chảy nước mắt. Nhà trưởng Kha-Li và trưởng Min-Pay đều nghèo. Ông Tha-Na có được hai con trâu nhưng bà Bù-Đớp chỉ có được một.

Trưởng Kha-Li nói :

— Trâu ơi, rửa mày sạch sẽ để mày làm miếng ăn ngon cho quí. Tội nghiệp cho mày nhiều lắm.

Con trâu nghech cái sừng lên có vẻ như đang nghe ngóng những lời tâm sự của chủ bé con. Nước suối chảy từ đôi mắt ướt đầm của nó như là nước mắt chan hòa.

Trưởng Kha-Li nói :

— Này Min-Pay ơi, trâu tao nó khóc đấy mày.

Min-Pay đáp lại :

— Trâu tao cũng đang khóc đấy. Loài quí nó độc ác quá, hờn mày ?

— Ừ, ma quí không thể tốt được với người. Lớn lên tao học bắn cung, phóng dáo cho tài, tao giết hết loài ma quí.

— Tao sợ bọn mình chết cả khi chưa kịp lớn đồ Kha-Li à. Hết trâu, hết heo, nó cũng ăn thịt đến bọn mình thôi.

— Trước sau cũng chết, sao dân làng mình không rủ nhau lại giết quách nó đi. Không giết

được nó chết hết cũng sừng cái bụng hơn là ngồi đợi nó đến ăn mình.

— Ai cũng sợ nó, mày à.

— Anh Xiu-Bân đâu có sợ ? Ông già Bu-Then, Anh Keo, Chị Đát, ông lão Ti-Meo đâu có sợ nó, Còn anh Y-Nhông nữa mày, đâu đó thêm sợ nó đâu ?

— Nhưng phải cả làng không sợ thì mới đánh nổi.

Hai đứa trẻ cùng yên lặng. Bỗng Kha-Li nói :

— Thôi, tao không cọ rửa nữa đâu. Rửa sạch sẽ để cho quí dữ ăn ngon đó á.

Trưởng Min-Pay cũng gật đầu :

— Phải đó. Tội gì mà rửa sạch há.

Hai đứa lững thững dắt trâu về buôn. Mặt trời lên đã cao rồi. Chùng cột trâu vào trụ cổng rồi ngồi xuống một bóng cây gần đó, thần thờ. Trưởng Kha-Li lại than thở :

— Tội nghiệp cho con trâu quá đi mày.

Và dòng nước mắt chảy dài trên đôi má nó.

Trưởng Min-Pay cũng cúi xuống, lấy tay chùi đôi mắt mình.

Bà Bù-Đớp từ trong đi ra, lom khom đến gần con trâu đưa tay ve vuốt, ve vuốt lên trên mình nó, vỗ nhẹ vào lưng, rờ rẫm đôi sừng một cách âu yếm. Bà nói

— Mày không còn sống với tao được nữa. Mày đi thế mạng cho mẹ con tao. Tao thương mày lắm, trâu à.

Nói xong bà ngồi thụp xuống chân trâu, khóc nức nở. Con trâu quay đầu hít thở trên mái tóc để bạc phau của người đàn bà nghèo khổ như muốn nói lời an ủi. Đôi mắt của nó lơ đãng, buồn thẳm.

Trưởng Kha-Li lại kéo tay mẹ đứng lên :

— Thôi về đi mẹ. Con sẽ cố gắng làm trên nương trên rẫy để đổi lấy con trâu nhỏ mà nuôi. Nó sẽ lớn lên, nó sẽ to mập như con trâu này đó mẹ.

Mẹ nó vừa đi vừa quay nhìn lại con trâu :

— Mẹ con ta còn có gì nữa đâu !

Rồi bà lại khóc.

Trưởng bà lại an ủi mẹ :

— Thôi mà, đừng buồn nghe mẹ. Con sẽ tìm được một con trâu khác cho mẹ, mẹ á. Mẹ đi về đi, đừng nhìn thấy con trâu.

Nó kéo tay mẹ đi vào trong buôn. Một lát nó quay quả trở ra. Trưởng Min-Pay vẫn ngồi đó, mắt méo xệch đi. Kha-Li bảo nó :

— Tao có chuyện này muốn nói với mày, đồ Min-Pay à. Tao muốn đi theo phu thủy Sa-Keo xem con quí dữ ăn trâu của mình thế nào.

Muôn Hồng

Ngàn Tía

Bài đã nhận được tình đến ngày 7-9-71

Hè tàn, Dỗi hờn (Đinh thị Thủy Mân), Nồi cơm cháy, Thơ, Đới kiến cận (Mân Linh) lời yêu (Trần Văn Đệ) Một ngày của em, giờ ra chơi (Hoàng Nhật Hằng) Nơi dỗi, âu vụng người mẹ hiền, (Nguyễn thị Phương Mai) Miên (Cam Thảo) Tam sự của cha (Hoài Vân) Một bức thư (Nguyễn Khánh Lê) Trong thương yêu (Nguyễn thị Thanh Diễm) Em học về, đó vui (Trần Ngọc Khắc) chị em tôi (Dương Đăng Diệu Trúc) ở chừ giao đường (Mân Linh) Ở chừ quá (Em) Quê hương yêu dấu, vui cười, (Đỗ thị Nở), In ảnh mẹ (Thanh Mai) Lời muốn, Hạ cảm (Phạm Hoàng Minh Sơn) Một ngày tháng nà (Phạm Hoàng Minh Sơn) Thư cho bà (Tâm Vy) Vài lời cho Thụy Vũ (Phạm Hoàng Minh Sơn) Chị em (Giao Cảnh) Quê Hương tôi, Thụy tôi (Huỳnh Linh Vũ) Hồi tưởng, Đoàn khúc cho mùa Thu (Hoài Vân) Nỗi nhớ, Những giọt nắng lặng lẽ, Tuổi học trò, Có xanh như một dòng suối (Kim Giao) Hè đến, Hồi tưởng (Trần thị Mian Tâm) Trăm đó (Đào Phú Quốc) Trăm đó (Trần Hữu Liêu) Cánh nà (Phạm Quang Cảnh) Tiếng nà, Tiếng ru, Gã từ tuổi thơ (Thủy Liên), Mùa nắng nà, nà buổi, Quê em, Kỷ niệm (Thủy Minh Quan) Ngà ngọc, Ngập ngừng, Lạc lối (Kim Giao) Hồi hận (Tơ bao thiếu Nữ) (Đinh thị Thủy Mai) Hoa biển, Lỡ làng, Buổi tôi, (Tơ Thơ) Nắng, gió và mái tóc, Đới mắt nai, Thương yêu (Nhi) Tơ di chúc (Trần thị Mỹ Dung) Kỷ vật cho em (Thủy Mân Bi) Chị Lan của tôi (Vũ Anh Hoàng) Giọt ngọc (Thủy Mây) Bị phạt, Mua Knai Trượng, Các em học sinh, lời em buổi sáng, về trong cơn mưa, giấc mơ của em nhiều nhớ ngoại, chuyện đầu năm, đêm mưa ngoại em (Trần Thị Lệ Kim) Giấc mơ xa vời (Hoàng Mạnh Phương) May hoàng hôn, Lỡ buổi (Trần thị Mỹ Dung) Đoàn vãn cho bố (Bảng Sương) Xoa tay kỷ niệm (Hoài Trượng) Dặn dò (Phạm Ngọc) Lời dẫu (Hoài Vân) Lối về mùa thu, Dấu tích ngày xưa (Hương Dạ Yên) Khung trời xanh, Ngày nào chuyện giận hờn, Làm quen (Mặc Linh Hoài Thu) Sương thu, Vang ngọc, Thiếu Nhi, Mùa thu ngày thơ (Mây Thu) Niềm vui tuổi học trò, Tuổi bảo Thiếu Nhi (Dạ trường tư Tuyệt) Bé làm đèn (Tuyệt Thương) Ở chừ (Thế Thanh) Trăm vui (Dạ trường tư tuyệt) Trăm vui (Trường Chinh).

Hộp thư VƯỜN HỒNG

Chị ĐO PHƯƠNG KHANH trả lời

Em THUY NHI : Em đã gửi thư làm hòa mà bạn còn cố chấp không hòa thì em chơi với bạn khác đi, đừng tiếc người bạn không có lòng độ lượng ấy nữa Hay là thư thất lạc họ không nhận được thì oan họ đó em.

Em MAI LINH THI : Bé ngoan lắm đề chị đọc đã nhé.

Em H.T. ĐALAT, Ấn yaouri rất dễ tiêu, bớt mụn em ạ. Chị không giỏi như em ngủ dẫu, nhưng chị sẽ ráng học tập cho em vui lòng.

Em MỸ DUNG : Đó em biết tuổi chị dạy, chị quên mất rồi sẽ phải thanh lập gia đình T.N. em ạ.

Em DU CA : Đang học mà cứ hình dung chị thì chị sợ cô ngày em ào hai quả trứng chị đó nghe. Đùa đây, đừng giận nhé.

Em Đinh thị Thủy Mân : Chị ơi thật lạ rồi nè, bằng lòng rồi chứ. Làm ảnh là đặc quyền của tuổi thơ, chị còn hoàn nguyên nét mặt, không bao giờ chị lại giận bé vì bé làm nũng. Trả lời sớm thế này để vui rồi chứ.

Em Mân Linh : Gợi là chị Đ.P.K. thì đúng lắm rồi. Sốt sắng với T.N. như em là anh, đang gần mẹ đây. Cầu N.T. cũng trả lời thư em ạ.

Em Khánh Quyền : Uống dẫu cá rất tốt dỗi với em. Ngoài ra em, có thể tập thêm bằng cách vớt lên một cái gì cao cao hoặc vớt lên một cái xà ngang rồi đu người lên, Em chắc chắn sẽ đạt tới chiều cao đó, đừng lo.

Em Ngọc Hương : Mưa quá hà em vậy tại sao nem nướng cho em là thơ rồi. Vườn Hồng sẽ có thêm đất để trồng hoa của các em gửi về đi nhé. Sao chứ em đẹp ghê vậy hơ em.

Em Mây Thu : Em chịu khó lên qua nhà sách Khai Trí, 62 Lê Lợi, Saigon sẽ mua được bao từ số 1. Nếu xa, em có thể ghé tòa soạn mà mua cũng được, T.N. sẽ sống mạnh vì các em muốn thì sẽ được.

T.V.D Tứ Thương Dạ Vũ và riêng em Thế Thanh Hoan nghìn các em quà, chịu khổ như vậy là nhất rồi, các em là công dân tốt của V.H. đó nghe. Vườn Hồng ngày một thêm thơm tươi, chị mừng lắm.

Em Thế Văn : Mây mà bay vào vườn thì thơ mộng quá rồi em nhĩ chị vui lắm.

— Em Dạ Trường Tư Tuyệt : Vườn Hồng là của cả 2 phe, vậy mới có nhiều dịp để ganh đua, Bác chủ nhiệm và chú chủ bút chấp thuận nhường cho tụi mình thêm đất rồi. Các em gửi gắp hình về để làm thẻ gia đình Thiếu Nhi.

— Em Uyên Mỹ : Vườn Hồng là của chị em ta. Chú Nhật Tiến muốn vô vườn còn phải làm đơn ấy chứ lý, dẫu có «kiểm soát» Chị mừng đón bông Hồng mới có chữ đẹp quá xá.

— Em Hương Duyên : Chị đề nghị với «cấp trên» rồi. «Cấp trên» gần gặt dẫu rồi. Vui không.

— Em Hoài Vân : Sửa soạn hình thật đẹp để làm thẻ gia đình Thiếu Nhi nhé. Đọc thư em chị thấy lên tinh thần ghê. Chị đã chuyển qua chú N.T. rồi.

Thương mến tất cả các em

BÀI DỰ THI SÁNG TÁC

(tình đến ngày 7-9-71)

Các em nhớ đề BÀI DỰ THI ở trên bao tào để tòa soạn dễ dàng sắp xếp nhé.

57) Tìm lại nguồn vui (Thế Văn) 58) Kháng cao em đem (Trình Huyền Châu Minh) 59) Gia đình yêu qui (Lê Trần Nguyễn) 60) Những buổi tối (Lê Trung) 61) Tự hứa (Nguyễn Lion Vũ) 62) Gia đình trong thanh bình (Trần Thiện Tâm) 63) Người Ba (Nhất Diễm Linh Đài) 64) Xum họp (Lê Quang Tuyền) 65) Kỷ niệm không quên (Trường Dạ Huyền) 66) Hơn 12 năm (Nguyễn Khánh Lê Hoàng Yên) 67) Tìm lại hạnh phúc (Nguyễn Hoàng Nam) 68) Anh em tôi (Lê Lệ) 69) Niềm vui gia đình (Hoàng Tổ Văn) 70) Mũi gi vậy (Võ thị Mỹ Liên) 71) Mẹ em (Phạm Hoàng Minh Sơn) 72) Nụ cười yêu (Thủy Nhi) 73) Mẹ và em bé (Trần Chân Trí) 74) Bé Trần (Bùi thị Bích Loan) 75) Đoàn tụ (Nguyễn thị Thu) 76) Nhà tôi (Nguyễn Sĩ Đăng) 77) Hoàng hôn trên bãi biển (Lê Kha) 78) Ly Hương, Bà ngày Picnic (Trần chân Trí) 79) Niềm vui bất hạnh (Trần Hòa) 80) Mùa trăng thu (Trần Hữu Tuấn) 81) Chu nhật của Trang (Thủy Nhi).

+

BÀI LUẬN HAY NHẤT LỚP

Bài nhận được tình đến ngày 7-9-71

Mai Xuân Tập, Lê Chí Thành, Nguyễn Hoàng Nam, Diệp Á Văn, Phạm Thị Cẩm Hồng, Phạm Kiên Anh, Phạm Thị Thái, Trương Thị Ngọc Ánh, Phạm Thị Minh Hằng (a)

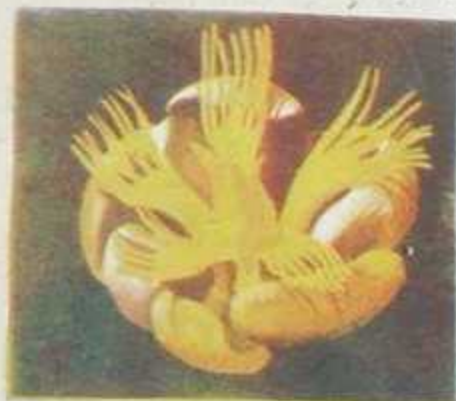
HOA LẠ

HOA HỎA LY (Sarcodum)
trông như chiếc ly lửa, có ở
Californie Hoa Kỳ

HOA ĐAM MÊ (Passion)
một loài hoa xứ nhiệt đới

HOA GẬP GỖ (Montruzie)
như những bàn tay rộng mở có
ở Nouvelle Calédonie

HOA SAO BIỂN
(Etoile de mer)

HOA HỒNG LÔ (Clanthe)
gồm nhiều túi nhỏ màu đỏ túm ở
trên miệng

Giá 40đ.

HOA ẨM ĐIỀU (Mucune)
cánh hoa giống những cái mỏ
vẹt mở rộng